KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1121/2009

av den 29 oktober 2009

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller de stödordningar för jordbrukare som föreskrivs i avdelningarna IV och V i den förordningen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 ([1]), särskilt artiklarna 29.4 a, 87.4, 89.2, 91.2, artikel 101.2 andra stycket, artiklarna 103.1, 142 c, 142 e, 142 q, 142 s och 147, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 73/2009 upphäver och ersätter rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 ([2]). Tillämpningsföreskrifterna för de stödordningar som föreskrivs i avdelningarna IV och IVa i förordning (EG) nr 1782/2003 fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 1973/2004 av den 29 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 när det gäller de stödsystem som avses i avdelning IV och IV a i den förordningen och användningen av uttagen mark för produktion av råvaror ([3]). Förordning (EG) nr 1973/2004 behöver anpassas till de ändringar som infördes genom förordning (EG) nr 73/2009, särskilt de som föreskrivs i avdelning IV och i kapitlen 2 och 4 i avdelning V. För tydlighetens och enkelhetens skull bör förordning (EG) nr 1973/2004 upphöra att gälla och ersättas med en ny förordning.

(2) För att kunna förvalta de stödsystem som föreskrivs i avdelning IV i förordning (EG) nr 73/2009 på ett effektivt sätt bör det stöd som ska beviljas enligt vissa av de systemen begränsas till en minsta stödberättigande areal (*arealersättning*). Arealens minimistorlek bör fastställas med hänsyn till jordbrukens minsta storlek i vissa medlemsstater eller de särskilda förhållandena för viss produktion.

(3) Det bör förhindras att arealer besås enbart för att arealersättning ska kunna erhållas. Vissa villkor för sådd och odling av grödor bör specificeras, särskilt när det gäller proteingrödor, ris och frukt och grönsaker. För att ta hänsyn till skillnaderna mellan de olika jordbrukstekniska metoder som används inom gemenskapen bör lokala normer beaktas.

(4) Endast en ansökan om arealersättning bör tillåtas för varje odlat jordbruksskifte och år, utom när stödet avser produktion av utsäde. Arealersättning får beviljas för arealer för vilka stöd erhålls enligt en ordning som omfattas av gemenskapens struktur- eller miljöpolitik.

(5) I stödsystemen fastställs att om den areal, kvantitet eller det antal djur för vilka stöd begärs överskrider maximigränserna ska den areal, kvantitet eller det antal djur för vilka stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året. Det är därför lämpligt att fastställa villkor och tidsgränser för utbyte av information mellan kommissionen och medlemsstaterna för att informera kommissionen om de arealer, kvantiteter eller antal för vilka stöd har betalats ut.

(6) Stödvillkoren och beräkningen av det grödspecifika stödet för ris beror inte bara på basarealen eller de arealer som fastställts för varje producerande medlemsstat i artikel 75 i förordning (EG) nr 73/2009, utan också på den eventuella uppdelningen av dessa basarealer i delbasarealer, på de objektiva kriterier som varje medlemsstat valt för att genomföra denna uppdelning, på villkoren för odlingen av skiftena och på arealernas minsta storlek. Följaktligen bör detaljerade bestämmelser fastställas för upprättande, förvaltning och odling av basarealer och delbasarealer.

(7) Om den basareal som avses i artikel 76 i förordning (EG) nr 73/2009 riskerar att överskridas ska det grödspecifika stödet för ris minskas. För att fastställa regler för att beräkna denna minskning bör det fastställas vilka kriterier som ska beaktas och tillämpliga koefficienter.

([1]) EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.
([2]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
([3]) EUT L 345, 20.11.2004, s. 1.

(8) Uppföljningen av det grödspecifika stödet för ris förutsätter att kommissionen får vissa uppgifter om odlingen av basarealer och delbasarealer. Därför bör det fastställas vilka detaljerade uppgifter som medlemsstaterna ska meddela kommissionen, liksom tidsfrister för dessa.

(9) I artiklarna 77 och 78 i förordning (EG) nr 73/2009 föreskrivs stöd till jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse som omfattas av ett odlingsavtal och inom den kvot som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") [1]. Det bör därför fastställas villkor för beviljande av stödet, och i förekommande fall bör korshänvisningar göras till befintliga bestämmelser om det kvotsystem som föreskrivs i förordning (EG) nr 1234/2007.

(10) Normer för sötlupiner bör fastställas, liksom vilka metoder som ska användas för att fastställa om ett lupinprov är sött eller inte.

(11) I vissa regioner sås proteingrödorna av agronomiska skäl traditionellt i en blandning med spannmål. Skörden består huvudsakligen av proteingrödor. För att proteingrödebidraget ska kunna beviljas bör de arealer som besås på det sättet därför anses vara proteingrödearealer.

(12) Av skäl som har att göra med effektivitet och god förvaltning av stödsystemet för nötter bör arealersättningen inte användas för att finansiera marginella planteringar eller isolerade träd. En minsta skiftesstorlek och trädtäthet för en specialiserad fruktodling bör därför fastställas.

(13) I artikel 87 i förordning (EG) nr 73/2009 ges möjligheten att bevilja direktstöd för produktion av en eller flera sorters utsäde. Det stödet kan bara beviljas för produktion av basutsäde eller certifikatsutsäde, och de produkterna ska tydligt definieras genom hänvisning till direktiven om certifiering och saluföring av utsäde: rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter [2], rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd [3] och rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter [4].

(14) För att möjliggöra kontroller ska basutsäde och certifikatsutsäde produceras inom ramen för odlingsavtal eller odlingsdeklarationer som ska bifogas ansökningshandlingen, och utsädesföretag och förädlare ska vara officiellt godkända eller registrerade.

(15) Enligt bilaga XIII till förordning (EG) nr 73/2009 ska produktionsstöd ges för basutsäde och certifikatsutsäde av sorter av *Cannabis sativa* L. med en högsta tillåten halt av tetrahydrokannabinol på 0,2 %. För att reglerna för beviljande av stödet ska tillämpas enhetligt i hela gemenskapen bör de sorter av *Cannabis sativa* L. som berättigar till stöd vara de som berättigar till direktstöd enligt artikel 39 i förordning (EG) nr 73/2009.

(16) I avdelning IV kapitel 1 avsnitt 6 i förordning (EG) nr 73/2009 fastställs ett grödspecifikt stöd för bomull. Det bör fastställas tillämpningsföreskrifter för stödordningen. Bestämmelserna bör omfatta godkännande av mark för produktion av bomull och godkännande av sorter. Dessutom bör det fastställas ett kriterium för definitionen av "sådd". Den lägsta planteringstäthet för sådan mark som fastställs av medlemsstaterna, mot bakgrund av jord- och klimatförhållanden och regionala särdrag, bör utgöra ett objektivt kriterium för fastställande av om sådden skett enligt föreskrifterna.

(17) Medlemsstaterna bör godkänna branschorganisationer för bomullsproduktion på grundval av objektiva kriterier när det gäller organisationernas storlek och deras interna struktur. En branschorganisations storlek bör fastställas med hänsyn till hur viktigt det är för de rensningsföretag som är medlemmar att få tillgång till tillräckliga kvantiteter orensad bomull.

(18) För att undvika komplikationer i fråga om förvaltningen av stödsystemet, bör en producent inte få vara medlem i flera branschorganisationer. Av samma skäl bör en producent som är medlem i en branschorganisation, och som åtar sig att leverera sin bomullsproduktion, endast leverera till ett rensningsföretag som är medlem i samma organisation.

(19) Stödordningen för bomull innebär att medlemsstaterna måste meddela sina producenter viss information rörande bomullsodling, såsom godkända sorter, objektiva kriterier för markgodkännande och bestämmelser om lägsta planteringstäthet. För att jordbrukarna ska kunna få informationen i god tid, bör medlemsstaterna meddela informationen före ett fastställt datum.

(20) I avdelning IV kapitel 1 avsnitten 8 och 9 i förordning (EG) nr 73/2009 fastställs att stöd för frukt och grönsaker beviljas under förutsättning att det har ingåtts ett bearbetningsavtal. Det är därför lämpligt att kräva att ett avtal måste ingås avseende de berörda jordbruksråvarorna mellan å ena sidan en godkänd förste förädlare och å andra sidan en producent eller en erkänd producentorganisation som representerar denne, eller, när det gäller övergångsstödet för frukt och grönsaker och övergångsstödet för bär, en godkänd mottagare som representerar producenten.

[1] EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
[2] EGT 125, 11.7.1966, s. 2298/66.
[3] EGT 125, 11.7.1966, s. 2309/66.
[4] EGT L 193, 20.7.2002, s. 74.

(21) För att se till att råvaror som omfattas av övergångsstödet för frukt och grönsaker och övergångsstödet för bär i slutändan bearbetas, verkar det vara lämpligt att införa ett system för godkännande av första förädlare och mottagare. Sådana godkända aktörer skulle behöva uppfylla minimikraven, och drabbas av påföljder om de inte fullgör sina skyldigheter, i enlighet med detaljerade bestämmelser som införts på nationell nivå av de behöriga myndigheterna.

(22) För att kunna förvalta det finansiella rambeloppet för övergångsstödet för frukt och grönsaker på ett korrekt sätt bör medlemsstaterna tidigt under året fastställa ett preliminärt stödbelopp per hektar och, innan stödperioden inleds, ett slutligt stödbelopp per hektar.

(23) Kriterierna för berättigande till får- och getbidrag enligt avdelning IV kapitel 1 avsnitt 10 i förordning (EG) nr 73/2009, och i synnerhet de villkor som ska vara uppfyllda, bör fastställas.

(24) Enligt artikel 101.2 i förordning (EG) nr 73/2009 ska jordbruksföretag som producerar getkött i vissa områden i gemenskapen beviljas ett bidrag. Dessa områden bör därför fastställas på grundval av kriterierna i den bestämmelsen.

(25) Enligt artikel 102.1 i förordning (EG) nr 73/2009 kan jordbrukare med företag där minst 50 % av den areal som används för jordbruk är belägen i ett mindre gynnat område beviljas tilläggsbidrag. I artikel 101.2 hänvisas det till de särskilda geografiska områden i vilka jordbrukare som producerar getkött uppfyller kraven för att beviljas getbidrag. Det bör föreskrivas att de jordbrukare som uppfyller dessa villkor ska lämna en deklaration för att bevisa att minst häften av den areal de använder för jordbruksproduktion är belägen i ett mindre gynnat område eller i ett område som berättigar till getbidrag.

(26) För att kunna kontrollera berättigande till rätt nivå på tackbidrag bör medlemsstaterna skapa ett register över jordbrukare som saluför fårmjölk eller produkter av fårmjölk.

(27) För att tillämpa systemet med individuella tak enligt artiklarna 104, 105 och 106 i förordning (EG) nr 73/2009 kan de befintliga administrativa reglerna fortsätta att gälla, i synnerhet när det gäller användningen av bidragsrättigheter som beviljas gratis, användningen av normala bidragsrättigheter inklusive minimianvändning, tillfällig överlåtelse och överföring av bidragsrättigheter, anmälan om ändring av individuella tak och överföring av bidragsrättigheter genom den nationella reserven. En del av dessa regler är särskilda bestämmelser för vederbörligen motiverade undantagsfall, exempelvis när det gäller bidragsrättigheter, de små jordbruksföretagens och jordbrukarnas deltagande i extensifieringsprogram, system för förtidspension och, när det gäller överföringar av bidragsrättigheter, arv av bidragsrättigheter och situationer då jordbrukare använder uteslutande allmän eller kollektivt ägd mark som betesmarker.

(28) Kommissionen kommer att övervaka de nya förfarandena, och därför måste den få all nödvändig information från medlemsstaterna om införandet och tillämpningen av bidragsreglerna.

(29) I tillämpliga fall bör detaljerade uppgifter om de nationella bestämmelserna och tillämpningen av dem när det gäller de ytterligare betalningarna lämnas till kommissionen.

(30) I avdelning IV kapitel 1 avsnitt 11 i förordning (EG) nr 73/2009 föreskrivs bidrag för nöt- och kalvkött. Kriterierna för berättigande till detta bidrag och de villkor som ska uppfyllas måste fastställas.

(31) Det bör fastställas att det administrativa dokument som avses i artikel 110.3 b i förordning (EG) nr 73/2009 ska utformas och utfärdas på nationell nivå. Med hänsyn till de särskilda förhållandena i medlemsstaterna i fråga om administration och kontroll bör det tillåtas att de administrativa dokumenten utformas på skilda sätt.

(32) Enligt artikel 110.3 a och artikel 116.1 i förordning (EG) nr 73/2009 ska djuren som ett villkor för det särskilda bidraget och slaktbidraget hållas under en viss period. Denna period bör följaktligen definieras och dess längd bör bestämmas.

(33) Bestämmelserna för beviljande av det särskilda bidraget vid tidpunkten för slakt bör överensstämma med bestämmelserna för beviljande av slaktbidrag. De typer av dokument som måste åtfölja djuret fram till slakt, avsändning eller export bör fastställas. Med hänsyn till de specifika förhållanden som kännetecknar beviljandet av bidrag vid slakt bör det fastställas ålderskrav för stutar och krav på presentationsform för slaktkroppar av vuxna nötkreatur.

(34) Begreppet am- och diko enligt artikel 111 i förordning (EG) nr 73/2009 bör definieras. Samma raser bör ingå som i kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 av den 28 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen [1]. De befintliga grundläggande kraven bör tillämpas även i fortsättningen, i synnerhet när det gäller genomsnittlig mjölkavkastning och det nationella tilläggsbidraget.

[1] EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

(35) De befintliga administrativa reglerna bör fortsätta att tillämpas, i synnerhet när det gäller individuella tak, meddelanden om individuella tak och den nationella reserven, bidragsrättigheter som beviljas gratis, användningen av bidragsrättigheter, tillfällig överlåtelse respektive överföring av bidragsrättigheter och överföring av bidragsrättigheter genom den nationella reserven.

(36) Kommissionen bör på grundval av tillgängliga uppgifter avgöra vilka medlemsstater som uppfyller villkoren för att tillämpa det särskilda system som avses i artikel 115 i förordning (EG) nr 73/2009. Det bör fastställas särskilda närmare bestämmelser för beviljandet av bidraget.

(37) Särskilda bestämmelser bör fastställas om tillämpningen av reglerna för bestämning av perioder, datum och frister för djurhållningsperioden.

(38) För att förenkla administrationen bör ansökan om djurbidrag som avses i det integrerade systemet betraktas som en ansökan om slaktbidrag, under förutsättning att ansökan innehåller alla de uppgifter som krävs för betalningen av slaktbidraget och att djuret slaktas i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat eller exporteras.

(39) Det bör vara möjligt att använda den databas som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 ([1]) för att förenkla hanteringen av slaktbidraget, om medlemsstaten anser att databasen ger tillräckliga garantier för att de uppgifter som är avsedda för bidragsbetalningar är korrekta.

(40) Slaktbidraget för kalvar är förenat med ett villkor om en högsta tillåtna vikt. Det bör alltså fastställas en standardiserad form för presentation av slaktkroppar för vilken det villkoret ska gälla.

(41) För att jordbrukarna ska kunna få betalningarna så snart som möjligt bör det antas bestämmelser om beviljande av förskott. Med hänsyn till tillämpningen av nationella och regionala tak är det emellertid nödvändigt att undvika att förskottet är högre än slutbetalningen. Medlemsstaten bör därför ha möjlighet att sätta ned den procentsats som gäller för förskottet för bidragssystem som omfattas av sådana tak.

(42) Det är nödvändigt att fastställa tidpunkten för den avgörande händelsen när det gäller de uppgifter som ska beaktas vid tillämpningen av systemen med särskilt bidrag och am- och dikobidrag. För att säkerställa en effektiv och enhetlig administration bör som en allmän regel väljas den dag då ansökningarna lämnades in. När det gäller det särskilda slaktbidraget bör det emellertid fastställas särskilda bestämmelser för att undvika överföringar från ett år till ett annat i syfte att erhålla ett högre bidragsbelopp. När det gäller slaktbidraget är datum för slakt eller export mer tillförlitligt för att avgöra om transaktionerna faktiskt har genomförts.

(43) Enligt artikel 124.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 73/2009, och för att undvika handläggning av flera ansökningar som skulle innebära mycket små utbetalningar per företag har Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien ansökt om att få fastställa den minsta stödberättigande arealen per jordbruksföretag till mer än 0,3 ha.

(44) Nya medlemsstater, i den mening som avses i artikel 2 g i förordning (EG) nr 73/2009, som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning har uppskattat hur stor del av deras brukade jordbruksareal som den 30 juni 2003 hölls enligt god jordbrukshävd och har föreslagit en anpassning av den i enlighet med den minsta stödberättigande arealen per jordbruksföretag.

(45) Genom artikel 132 i förordning (EG) nr 73/2009 ges de nya medlemsstaterna möjlighet att, med kommissionens tillstånd, komplettera direktstödet till jordbrukare. De allmänna reglerna för att genomföra denna möjlighet bör fastställas.

(46) Med hänsyn till de särskilda bestämmelserna om stöd för energigrödor i avdelning IV kapitel 5 och arealuttagsordningen i avdelning IV kapitel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003, särskilt för fleråriga grödor, och för att befria jordbrukare och förädlare från en onödig administrativ börda efter stödets avskaffande, bör det fastställas vissa övergångsregler för att avskaffandet ska gå smidigt och för att de säkerheter som ställts av mottagare och förädlare ska kunna frisläppas.

(47) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för direktstöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD OCH ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för följande stödordningar enligt avdelning IV kapitel 1 i förordning (EG) nr 73/2009:

([1]) EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

a) Grödspecifikt stöd för ris enligt avsnitt 1.

b) Stöd till odlare av stärkelsepotatis enligt avsnitt 2.

c) Bidrag för proteingrödor enligt avsnitt 3.

d) Arealstöd för nötter enligt avsnitt 4.

e) Stöd för utsäde enligt avsnitt 5.

f) Grödspecifikt stöd för bomull enligt avsnitt 6.

g) Övergångsstöd för frukt och grönsaker och övergångsstöd för bär enligt avsnitt 8 och 9.

h) Bidrag inom sektorn för får- och getkött enligt avsnitt 10.

i) Nöt- och kalvköttsbidrag enligt avsnitt 11.

2. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för följande stödordning enligt avdelning V i förordning (EG) nr 73/2009:

a) System för enhetlig arealersättning enligt kapitel 2.

b) Kompletterande nationellt direktstöd enligt kapitel 4.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i förordning (EG) nr 73/2009, artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 [1] och artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 [2] gälla.

I synnerhet definitionen av skottskog med kort omloppstid i artikel 2 n i förordning (EG) nr 1120/2009 ska gälla i tillämpliga delar i samband med systemet för enhetlig arealersättning.

Artikel 3

Kumulering av arealstöd

Under ett givet år får inte mer än en ansökan om ett arealstöd som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 73/2009 göras för något odlat skifte.

Artikel 4

Meddelande om jordbrukares ansökningar och stödbetalningar

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen följande uppgifter på elektronisk väg på den blankett som kommissionen tagit fram:

a) Senast den 1 september det berörda året,

i) den totala areal för vilken stöd begärts när det gäller

— det grödspecifika stödet för ris enligt artikel 73 i förordning (EG) nr 73/2009,

— bidraget för proteingrödor enligt artikel 79 i förordning (EG) nr 73/2009,

— arealstödet för nötter enligt artikel 82 i förordning (EG) nr 73/2009, fördelat på olika kategorier nötträd,

— det grödspecifika stödet för bomull enligt artikel 88 i förordning (EG) nr 73/2009,

— systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 122 i förordning (EG) nr 73/2009,

ii) det totala antalet ansökningar när det gäller får- och getbidraget enligt artikel 99 i förordning (EG) nr 73/2009, fördelat på typ av hondjur och typ av bidrag.

b) Senast den 15 oktober det berörda året, den totala fastställda arealen när det gäller bidraget för proteingrödor enligt artikel 79 i förordning (EG) nr 73/2009.

c) Senast den 31 januari året efter,

i) den totala fastställda areal som ligger till grund för beräkningen av minskningskoefficienten när det gäller

— det grödspecifika stödet för ris enligt artikel 73 i förordning (EG) nr 73/2009, fördelat per basareal och delbasareal,

— arealstödet för nötter enligt artikel 82 i förordning (EG) nr 73/2009, fördelat på olika kategorier nötträd,

— det grödspecifika stödet för bomull enligt artikel 88 i förordning (EG) nr 73/2009,

[1] Se sidan 1 i detta nummer av EUT.
[2] Se sidan 65 i detta nummer av EUT.

— systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 122 i förordning (EG) nr 73/2009,

ii) det totala antalet handjur av nötkreatur som omfattas av en ansökan om det särskilda bidrag som fastställs i artikel 110 i förordning (EG) nr 73/2009, uppdelat på åldersklasser och typ av djur (tjur eller stut),

iii) det totala antalet kor som omfattas av en ansökan om det am- och dikobidrag som fastställs i artikel 111 i förordning (EG) nr 73/2009, uppdelat i enlighet med de ordningar som avses i artikel 111.2 a och b.

d) Senast den 1 mars året efter, det totala antalet djur som omfattas av en ansökan om det slaktbidrag som fastställs i artikel 116 i förordning (EG) nr 73/2009 med uppgift om huruvida djuren har slaktats eller exporterats, uppdelat på typ av djur (kalvar, fullvuxna djur).

e) Senast den 31 juli året efter, den totala kvantitet för vilken stöd har betalats ut när det gäller det stöd för utsäde som fastställs i artikel 87 i förordning (EG) nr 73/2009, uppdelad på utsädesarter enligt förteckningen i bilaga XIII till förordning (EG) nr 73/2009.

2. I de meddelanden som föreskrivs i punkt 1 ska arealerna anges i hektar med två decimaler. Kvantiteterna ska anges i ton med tre decimaler.

3. Om de uppgifter som ska meddelas enligt punkt 1 ändras, särskilt till följd av kontroller, korrigeringar eller förbättringar av tidigare siffror, ska en uppdatering meddelas kommissionen senast en månad efter det att ändringen gjorts.

AVDELNING II

SPECIFIKA REGLER FÖR AVDELNING IV I FÖRORDNING (EG) nr 73/2009

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 5

Specifika krav på minsta arealstorlek samt besåning och odling

1. Grödspecifikt stöd för ris, bidrag för proteingrödor, stöd för utsäde och stöd för frukt och grönsaker enligt artikel 1.1 a, c, e och g ska beviljas endast för de arealer, för varje typ av gröda, som omfattas av en stödansökan om minst 0,3 hektar. Varje odlat skifte ska dessutom överstiga den minsta storlek som fastställts av medlemsstaten inom den gräns som fastställs genom artikel 13.9 i förordning (EG) nr 1122/2009.

När det gäller Malta ska de direktstöd som avses i artikel 1.1 a, c, e och g beviljas endast för de arealer, för varje typ av gröda, som omfattas av en ansökan om minst 0,1 hektar där varje odlat skifte överstiger den minsta storlek som fastställts av medlemsstaten inom den gräns som fastställs genom artikel 13.9 i förordning (EG) nr 1122/2009.

När det gäller Grekland ska det övergångsstöd för frukt och grönsaker som avses i artikel 1.1 g beviljas endast för de arealer, för varje typ av gröda, som omfattas av en ansökan om minst 0,1 hektar där varje odlat skifte överstiger den minsta storlek som fastställts av medlemsstaten inom den gräns som fastställs genom artikel 13.9 i förordning (EG) nr 1122/2009.

När det gäller Bulgarien, Lettland, Ungern och Polen ska det stöd för bär som avses i artikel 1.1 g beviljas endast för de arealer, för varje typ av gröda, som omfattas av en ansökan om minst 0,1 hektar där varje odlat skifte överstiger den minsta storlek som fastställts av medlemsstaten inom den gräns som fastställs genom artikel 13.9 i förordning (EG) nr 1122/2009.

2. Den minsta skiftesstorlek som berättigar till arealstöd enligt artikel 1.1 d ska vara 0,10 hektar. Medlemsstaterna får dock fastställa den minsta skiftesstorleken till en högre nivå på grundval av objektiva kriterier som tar hänsyn till de berörda arealernas specifika egenskaper.

3. Grödspecifikt stöd för ris, bidrag för proteingrödor och stöd för frukt och grönsaker enligt artikel 1.1 a, c och g ska beviljas endast för arealer som är helt besådda eller planterade och där alla normala odlingsvillkor respekteras i enlighet med de lokala normerna.

Artikel 6

Minskningskoefficienter

Minskningskoefficienten för arealer i det fall som avses i artiklarna 76, 81.2 och 84 i förordning (EG) nr 73/2009 ska fastställas innan stödet beviljas jordbrukarna och senast den 31 januari det efterföljande året på grundval av de uppgifter som meddelats i enlighet med artikel 4.1 b och c i den här förordningen.

KAPITEL 2

Grödspecifikt stöd för ris

Artikel 7

Datum för sådd

För att berättiga till det grödspecifika stödet för ris ska den deklarerade arealen vara besådd senast

a) den 30 juni året innan den aktuella skörden äger rum, i Frankrike, Italien, Portugal och Spanien,

b) den 31 maj i de övriga producerande medlemsstater som anges i artikel 74.2 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 8

Minskningskoefficient

Den minskningskoefficient för det grödspecifika stödet för ris som avses i artikel 76 i förordning (EG) nr 73/2009 ska beräknas i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Artikel 9

Meddelanden

Medlemsstaterna får årligen se över uppdelningen av sina basarealer eller arealer fastställda i artikel 75 i förordning (EG) nr 73/2009 i delbasarealer och de objektiva kriterier som uppdelningen grundar sig på. De ska meddela kommissionen denna information senast den 15 maj före den aktuella skörden.

KAPITEL 3

Stöd till odlare av stärkelsepotatis

Artikel 10

Stödberättigande

Det stöd för stärkelsepotatis som föreskrivs i artikel 77 i förordning (EG) nr 73/2009 ska beviljas för potatis som omfattas av ett odlingsavtal enligt artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 571/2009 [1], på grundval av potatisens nettovikt, som fastställs genom en av de metoder som beskrivs i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2235/2003 [2] och den levererade potatisens stärkelseinnehåll, i enlighet med de värden som fastställs i bilaga II till samma förordning.

Inget stöd för stärkelsepotatis får beviljas för potatis med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 %, förutom då artikel 5.3 andra stycket i förordning (EG) nr 571/2009 är tillämpligt.

Artikel 11

Minimipris

För att stöd ska kunna beviljas för stärkelsepotatis ska bevis tillhandahållas för att ett pris som inte understiger det som anges i artikel 95a.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 har utbetalats i leveransskedet och i enlighet med de värden som fastställs i bilaga II till förordning (EG) nr 2235/2003.

Artikel 10.2 i förordning (EG) nr 571/2009 ska tillämpas.

[1] EUT L 171, 1.7.2009, s. 6.

[2] EUT L 339, 24.12.2003, s. 36.

Artikel 12

Utbetalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29 i förordning (EG) nr 73/2009 ska stödet för stärkelsepotatis betalas ut till jordbrukaren av den medlemsstat på vars territorium det företag som levererar potatis för framställning av potatisstärkelse är beläget, när samtliga jordbrukarens kvantiteter för regleringsåret har levererats till det stärkelseproducerande företaget och inom fyra månader från den dag då det bevis som avses i artikel 11 i den här förordningen har lämnats och de villkor som avses i artikel 10 i den här förordningen har uppfyllts.

2. Medlemsstaterna får, från och med den 1 december det aktuella regleringsåret, bevilja förskott på grundval av de olika andelar av kvantiteten stärkelsepotatis per jordbruk som har levererats till det stärkelseproducerande företaget för det regleringsåret. Varje förskottsbetalning ska beviljas för den kvantitet stärkelsepotatis som har levererats då det bevis som avses i artikel 11 i denna förordning har lämnats, och de villkor som avses i artikel 10 har uppfyllts.

KAPITEL 4

Bidrag för proteingrödor

Artikel 13

Sötlupiner

Inom ramen för det bidrag för proteingrödor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 3 i förordning (EG) nr 73/2009 avses med sötlupiner sådana lupinsorter som ger högst 5 % bittra frön. Andelen bittra frön ska beräknas enligt den undersökningsmetod som anges i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 14

Blandning av spannmål och proteingrödor

I regioner där proteingrödor traditionellt sås i en blandning med spannmål ska bidraget för proteingrödor utbetalas på begäran av den sökande, under förutsättning att denne på ett tillfredsställande sätt för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten bevisar att proteingrödorna överväger i blandningen.

KAPITEL 5

Arealstöd för nötter

Artikel 15

Villkor för berättigande till gemenskapsstöd

1. Endast jordbruksskiften som är planterade med nötträd som uppfyller de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel vid ett datum som fastställts i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 ska berättiga till det arealstöd som föreskrivs i artikel 82 i förordning (EG) nr 73/2009.

När det gäller skiften där olika arter av nötträd odlas, och där stödet är differentierat efter art, ska rätt till stöd endast föreligga om det villkor beträffande minsta antal träd per hektar som föreskrivs i punkt 2 är uppfyllt för åtminstone en av de arter som odlas.

2. Antalet nötträd per hektar får inte understiga

i) 125 för hasselnötter,

ii) 50 för mandlar,

iii) 50 för valnötter,

iv) 50 för pistaschmandlar,

v) 30 för johannesbröd.

Medlemsstaterna får dock fastställa den lägsta trädtätheten till en högre nivå på grundval av objektiva kriterier som tar hänsyn till den berörda produktionens specifika egenskaper.

3. I de fall som avses i punkt 1 andra stycket ska nivån på det stöd som beviljas vara den nivå som gäller för den art för vilken villkoren för stödberättigande är uppfyllda och för vilken det högsta stödbeloppet gäller.

Artikel 16

Villkor för berättigande till nationellt stöd

Artikel 15 i denna förordning ska tillämpas på det nationella stöd som föreskrivs i artiklarna 86 och 120 i förordning (EG) nr 73/2009.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 86 i förordning (EG) nr 73/2009 får en medlemsstat fastställa ytterligare kriterier för berättigande, under förutsättning att dessa kriterier överensstämmer med stödordningens miljömål, landsbygdsmål, sociala och ekonomiska mål och inte inför någon diskriminering mellan producenterna. Medlemsstaterna ska fastställa de rutiner som krävs för att kontrollera att dessa kriterier för stödberättigande iakttas av jordbrukarna.

Artikel 17

Meddelanden

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, före det datum som av medlemsstaterna fastställs för inlämnande av ansökan enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 1122/2009 och senast

a) den 31 mars, de högre täthetsnivåerna och kriterierna enligt artikel 15.2 i den här förordningen och de ytterligare kriterierna enligt artikel 16 i den här förordningen,

b) den 15 maj, om en medlemsstat differentierar stödet enligt artikel 82.2 i förordning (EG) nr 73/2009, nivån på arealstödet per produkt och/eller den ändrade nationella garantiarealen.

2. Varje ändring av de uppgifter som ska meddelas kommissionen enligt punkt 1 ska gälla från och med följande år, och den berörda medlemsstaten ska meddela kommissionen denna ändring och de objektiva kriterier som motiverar ändringen.

KAPITEL 6

Stöd för utsäde

Artikel 18

Certifikatutsäde

Det stöd för utsäde som föreskrivs i artikel 87 i förordning (EG) nr 73/2009 ska beviljas för produktion av basutsäde och certifikatsutsäde enligt definitionen i direktiven 66/401/EEG, 66/402/EEG och 2002/57/EG och i enlighet med de normer och villkor som fastställs i de direktiven, i enlighet med artiklarna 19–23 i den här förordningen.

Artikel 19

Produktion av utsäde

1. Utsäde ska produceras

a) inom ramen för ett odlingsavtal som ingåtts mellan ett utsädesföretag eller en förädlare och en utsädesodlare, eller

b) direkt av utsädesföretaget eller förädlaren, då produktionen ska styrkas genom en odlingsdeklaration.

2. De utsädesföretag och utsädesförädlare som avses i punkt 1 ska vara godkända eller registrerade i medlemsstaten. Godkännande eller registrering i en medlemsstat ska gälla i hela gemenskapen.

3. Ett utsädesföretag eller en förädlare som odlar eller låter odla utsäde i en annan medlemsstat än den där godkännandet eller registreringen enligt punkt 2 ägde rum ska på begäran av de behöriga myndigheterna i denna andra medlemsstat överlämna alla upplysningar som krävs för att kontrollera rätten till stöd.

Artikel 20

Geografiska kriterier för rätt till stöd

Varje medlemsstat ska bevilja stöd endast för utsäde som skördats på dess territorium under det kalenderår då det regleringsår inleds som stödet fastställdes för.

Stödet ska beviljas alla utsädesodlare på villkor som garanterar likabehandling för mottagarna oberoende av var i gemenskapen deras företag är beläget.

Artikel 21

Saluföring av utsäde

Stöd ska beviljas bara under förutsättning att mottagaren har salufört utsädet för sådd senast den 15 juni året efter skörden. Med saluföring avses att utsäde hålls tillgängligt eller i lager, förevisas i försäljningssyfte eller utbjuds till försäljning, säljs eller levereras till annan person.

Artikel 22

Förskottsbetalningar

Medlemsstaten får bevilja förskott till utsädesodlare från och med den 1 december det år för vilket stödet beviljas. Förskotten ska stå i proportion till den kvantitet utsäde som redan saluförts för sådd i den mening som avses i artikel 21, under förutsättning att alla villkor i detta kapitel är uppfyllda.

Artikel 23

Sorter av hampa

De sorter av hampa (*Cannabis sativa* L.) som berättigar till stöd enligt artikel 87.4 i förordning (EG) nr 73/2009 ska vara de sorter som avses i artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009.

KAPITEL 7

Grödspecifikt stöd för bomull

Artikel 24

Godkännande av jordbruksmark för bomullsproduktion

Medlemsstaterna ska fastställa objektiva kriterier på grundval av vilken mark som ska godkännas för grödspecifikt stöd för bomull i enlighet med artikel 88 i förordning (EG) nr 73/2009.

Kriterierna ska vara grundade på en eller flera av följande faktorer:

a) Jordbruksekonomin i de regioner som har en betydande bomullsproduktion.

b) Jordmåns- och klimatförhållandena i de områden där de berörda arealerna är belägna.

c) Förvaltningen av bevattningsresurserna.

d) Växtföljd och odlingsteknik som tar hänsyn till miljön.

Artikel 25

Godkännande av sorter för sådd

Medlemsstaterna ska godkänna de sorter som registrerats i den gemensamma sortlistan över arter av lantbruksväxter och som är anpassade till marknadsbehoven.

Artikel 26

Villkor för stödberättigande

Sådd på de arealer som avses i artikel 89.1 i förordning (EG) nr 73/2009 ska ske enligt en lägsta planteringstäthet som ska fastställas av medlemsstaten på grundval av jordmåns- och klimatförhållandena och, i förekommande fall, regionala särdrag.

Artikel 27

Jordbruksprax

Medlemsstaterna ska ha rätt att fastställa särskilda bestämmelser rörande den jordbruksprax som är lämplig för att odling och skörd ska kunna ske inom ramen för normala tillväxtförhållanden.

Artikel 28

Godkännande av branschorganisationer

1. Medlemsstaterna ska varje år, före den 31 december, för det påföljande årets sådd godkänna alla branschorganisationer för bomullsproduktion som ansökt om godkännande och som

a) omfattar en sammanlagd areal över en gräns (minst 4 000 ha) som fastställts av medlemsstaten och svarar mot kriterierna för godkännande enligt artikel 24 samt omfattar minst ett rensningsföretag,

b) har antagit en intern arbetsordning, med bestämmelser som i synnerhet rör villkor för medlemskap och avgifter, i överensstämmelse med nationell lagstiftning och gemenskapens lagstiftning.

2. Om det konstateras att en godkänd branschorganisation inte uppfyller kriterierna för godkännande enligt punkt 1 ska medlemsstaten dra in godkännandet, såvida inte åtgärder vidtas för att iaktta kriterierna inom en rimlig tid. Medlemsstaten ska meddela branschorganisationen om den har planer på att dra in godkännandet och samtidigt motivera varför. Medlemsstaten ska ge branschorganisationen möjlighet att lämna synpunkter under en angiven tidsperiod. Om godkännandet dras in ska medlemsstaten se till att lämpliga påföljder införs.

En jordbrukare som är medlem i en godkänd branschorganisation som får sitt godkännande indraget i enlighet med första stycket i denna punkt ska förlora rätten till det ökade stöd som anges i artikel 92.2 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 29

Producenternas skyldigheter

1. En producent får inte vara medlem i flera branschorganisationer.

2. En producent som är medlem i en branschorganisation är skyldig att leverera den producerade bomullen till ett rensningsföretag som tillhör samma organisation.

3. Producenternas medlemskap i en godkänd branschorganisation ska vara frivilligt.

Artikel 30

Meddelanden till producenter

1. Före den 31 januari det berörda året ska medlemsstaterna meddela bomullsodlarna följande:

a) Godkända sorter; sorter som godkänts i enlighet med artikel 25 efter detta datum ska emellertid meddelas odlarna före den 15 mars samma år.

b) Kriterier för markgodkännande.

c) Lägsta planteringstäthet för bomullsplantor enligt artikel 26.

d) Den jordbruksprаxis som krävs.

2. Om godkännandet för en sort återkallas, ska medlemsstaterna meddela odlarna senast den 31 januari för det påföljande årets sådd.

KAPITEL 8

Övergångsstöd för frukt och grönsaker och övergångsstöd för bär

Artikel 31

Definitioner

I detta kapitel avses med

a) *sökande*: en jordbrukare som odlar de arealer som avses i artiklarna 96 och 98 i förordning (EG) nr 73/2009 och som ansöker om stöd enligt de artiklarna,

b) *stöd*: det övergångsstöd för frukt och grönsaker som föreskrivs i artikel 96 i förordning (EG) nr 73/2009 eller det övergångsstöd för bär som föreskrivs i artikel 98 i den förordningen,

c) *förste förädlare*: en användare som svarar för det första förädlingssteget av en jordbruksråvara som avses i artiklarna 96 och 98 i förordning (EG) nr 73/2009 för att framställa en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 j i förordning (EG) nr 1234/2007,

d) *mottagare*: en person som sluter avtal med en sökande enligt led a och som för egen räkning köper upp minst en av de produkter som avses i artikel 54.2 fjärde stycket eller artikel 98.1 i förordning (EG) nr 73/2009,

e) *erkänd producentorganisation*: en juridisk person eller klart definierad del av en juridisk person som uppfyller kraven i artiklarna 122, 125a.1 och 125b.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007 och som är erkänd av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 125b i den förordningen, liksom erkända producentgrupper i enlighet med artiklarna 125e och 103a i den förordningen.

Artikel 32

Avtal

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas tillämpning av den möjlighet som fastställs i artikel 97.4 i förordning (EG) nr 73/2009, ska det avtal om bearbetning som avses i artiklarna 97.3 och 98.2 i den förordningen ingås mellan å ena sidan en godkänd förste förädlare, i den mening som avses i artikel 33, och å andra sidan en sökande eller en erkänd producentorganisation som representerar den sökande, eller en godkänd mottagare, i den mening som avses i artikel 33, som representerar den sökande.

Om en erkänd producentorganisation också fungerar som en godkänd förste förädlare får avtalet ha formen av ett leveransåtagande.

2. Avtalet eller leveransåtagandet ska specificera åtminstone följande:

a) Namn och adresser avseende parterna till avtalet eller leveransåtagandet.

b) Berörda sorter och arealen för varje sort.

c) I tillämpliga fall, den sökandes åtagande att till den förste förädlaren leverera den totala kvantitet som skördats eller de minimikvantiteter som fastställts av medlemsstaterna.

Om ett avtal ingås mellan en godkänd förste förädlare och en erkänd producentorganisation eller godkänd mottagare som representerar den sökande, ska avtalet också innehålla den berörda sökandes namn och adress, enligt led a, liksom de sorter och den planterade arealen, enligt led b, för varje berörd sökande.

Artikel 33

Godkännande av första förädlare och mottagare

1. När det gäller detta kapitel ska medlemsstaterna inrätta ett system för godkännande av första förädlare och mottagare som är etablerade inom deras territorium. De ska framför allt fastställa villkoren för godkännande och åtminstone säkerställa att

a) de godkända första förädlarna och mottagarna har den administrativa kapacitet som krävs för att förvalta de avtal som avses i artikel 32,

b) de godkända första förädlarna har tillräcklig produktionskapacitet.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett förförande för kontroll av godkännanden.

3. Godkännanden som beviljats enligt rådets förordningar (EG) nr 2201/96 [1], (EG) nr 2202/96 [2] och (EG) nr 1234/2007 ska vara giltiga med avseende på detta kapitel.

4. När det konstateras att en godkänd förste förädlare eller mottagare inte fullgör de skyldigheter som fastställs i det här kapitlet eller de nationella bestämmelser som antagits på grundval av kapitlet eller när en godkänd förste förädlare eller mottagare inte godtar eller underlättar de kontroller som ska genomföras av de behöriga myndigheterna i enlighet med förordning (EG) nr 1122/2009 ska medlemsstaterna fastställa lämpliga påföljder. Påföljdsnivån ska beräknas med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över godkända första förädlare och mottagare minst två månader före det datum som fastställts i enlighet med artikel 11.2 eller 13.6 i förordning (EG) nr 1122/2009.

Artikel 34

Nivå på övergångsstödet för frukt och grönsaker

1. Med tillämpning av artikel 97.1 i förordning (EG) nr 73/2009 ska medlemsstaterna, före den 15 mars det år för vilket stödet begärs, fastställa och offentliggöra det preliminära stödbeloppet per hektar.

2. Med tillämpning av artikel 97.1 och 97.2 i förordning (EG) nr 73/2009 ska medlemsstaterna fastställa det slutliga stödbeloppet per hektar på grundval av den fastställda arealen.

[1] EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.
[2] EGT L 297, 21.11.1996, s. 49.

KAPITEL 9

Bidrag inom sektorn för får- och getkött

Avsnitt 1

Ansökningar och stöd

Artikel 35

Ansökningar och djurhållningsperiod

1. Utöver de krav som ställs inom ramen för det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009 (*det integrerade systemet*) ska jordbrukarna i sina ansökningar om tack- och getbidrag och tilläggsbidrag ange om de saluför fårmjölk eller fårmjölksprodukter under det år ansökan gäller.

2. Ansökningar om tack- och getbidrag och tilläggsbidrag ska lämnas till den behöriga myndigheten under en enda period som medlemsstaten själv ska fastställa och som inte får börja före den 1 november och inte löpa ut efter den 30 april, det vill säga före och efter början av det år ansökan gäller.

3. Den period som avses i artikel 103.1 i förordning (EG) nr 73/2009, under vilken jordbrukarna förbinder sig att hålla så många tackor och/eller hongetter på sitt jordbruksföretag som de sökt bidrag för (*djurhållningsperioden*) ska uppgå till 100 dagar, med början den första dagen efter den sista dagen i den period för inlämning av ansökningar som avses i punkt 2.

Artikel 36

Arealer som berättigar till getbidrag

De villkor som avses i artikel 101.2 i förordning (EG) nr 73/2009 ska anses vara uppfyllda i de områden som anges i bilaga III till den här förordningen.

Medlemsstaterna ska emellertid regelbundet kontrollera om dessa villkor även fortsättningsvis är uppfyllda i samtliga områden som finns förtecknade i bilaga III och som ligger på deras territorium. Efter denna utvärdering ska medlemsstaterna meddela kommissionen om det finns något behov av att ändra bilaga III före den 31 juli året före det år som ändringen ska tillämpas. Av meddelandet ska särskilt framgå vilka zoner eller delar av zoner som ingår i bilaga III och som inte längre uppfyller de villkor som avses i artikel 101.2 i förordning (EG) nr 73/2009, liksom vilka zoner som eventuellt uppfyller villkoren, men som ännu inte har förtecknats i bilaga III till den här förordningen. För dessa tänkbara nya zoner ska medlemsstaterna till kommissionen lämna en noggrann motivering till att de föreslås.

Artikel 37

Ansökan om tilläggsbidrag och getbidrag

1. För att få tilläggsbidrag eller getbidrag ska en jordbrukare som har ett jordbruksföretag på vilket mer än 50 % men mindre än 100 % av arealen används för jordbruk, och som ligger i sådana områden som avses i artikel 102.1 i förordning (EG) nr 73/2009 eller i områden som förtecknas i bilaga III till den här förordningen, lämna in en eller flera deklarationer som anger markens läge enligt punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. En jordbrukare som är skyldig att varje år vid tillfället för ansökan om stöd lämna en deklaration om jordbruksföretagets totala utnyttjade jordbruksareal, enligt artikel 19.1 i förordning (EG) nr 73/2009, ska i denna deklaration ange vilka jordbruksskiften som ligger i sådana områden som avses i artikel 102.1 i förordning (EG) nr 73/2009, eller i förekommande fall i sådana områden som förtecknas i bilaga III till den här förordningen.

En jordbrukare som inte är skyldig att lämna in en deklaration enligt första stycket ska varje år lämna in en särskild deklaration och i förekommande fall använda det system för identifiering av jordbruksskiften som föreskrivs i det integrerade systemet.

I den särskilda deklarationen ska anges all mark som jordbrukaren äger, hyr eller på något annat sätt använder och dess läge, med uppgift om storlek och om vilka skiften som används för jordbruk och som är belägna i de områden som avses i artikel 102.1 i förordning (EG) nr 73/2009, eller i förekommande fall i de områden som förtecknas i bilaga III till den här förordningen. Medlemsstaterna får föreskriva att denna särskilda deklaration ska ingå i ansökan om tack- och/eller getbidrag. Medlemsstaterna får också kräva att den särskilda deklarationen görs på en blankett för ansökan om samlat gårdsstöd.

3. Den behöriga nationella myndigheten får kräva att det ska lämnas in ett lagfartsbevis, ett hyreskontrakt eller ett skriftligt avtal mellan jordbrukare och, i förekommande fall, ett intyg från den lokala eller regionala myndighet som ställt den mark som används till jordbruk till den berörde jordbrukarens förfogande. Intyget ska visa de arealer som beviljats producenten och de skiften som är belägna i de områden som avses i artikel 102.1 i förordning (EG) nr 73/2009, eller i förekommande fall i de områden som förtecknas i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 38

Jordbrukare som tillämpar växling av betesområde

1. Bidragsansökningar som lämnas in av jordbrukare som vill bli berättigade till tilläggsbidrag och med registrerad adress i de områden som anges i artikel 102.2 b i förordning (EG) nr 73/2009, ska innehålla uppgifter om

a) den eller de platser där växling av betesområde ska tillämpas under innevarande år,

b) den period på minst 90 dagar som avses i artikel 102.2 a i förordning (EG) nr 73/2009 och som fastställs för innevarande år.

2. Utom i fall av force majeure eller då väl belagda naturliga omständigheter påverkat besättningen, ska bidragsansökningar från de jordbrukare som avses i punkt 1 åtföljas av dokument som styrker att växling av betesområden har genomförts under de två föregående åren och av ett intyg från lokala eller regionala myndigheter på orten för växlingen som styrker att en växling av betesområden ägt rum under minst 90 dagar i följd.

När medlemsstaterna genomför administrativa kontroller av ansökningarna ska de försäkra sig om att den plats för växling av betesområden som anges i ansökan ligger i ett sådant område som avses i artikel 102.1 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 39

Utbetalning av bidrag

1. Bidragen ska betalas ut till jordbrukarna på grundval av det antal tackor och/eller hongetter som de håller på sitt jordbruksföretag under hela den djurhållningsperiod som avses i artikel 35.3.

2. Bidragen ska betalas för djur som den sista dagen under djurhållningsperioden uppfyller villkoren enligt definitionerna i artikel 100 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 40

Förteckning över jordbrukare som saluför fårmjölk eller fårmjölksprodukter

Medlemsstaterna ska varje år, senast den trettionde dagen under djurhållningsperioden, upprätta en förteckning över de jordbrukare som saluför fårmjölk eller fårmjölksprodukter, på grundval av jordbrukarnas deklarationer enligt artikel 35.1.

När medlemsstaterna upprättar förteckningen ska hänsyn tas till resultaten från kontroller och till övriga informationskällor som är tillgängliga för den behöriga myndigheten, särskilt information från förädlingsföretag eller distributörer om jordbrukarnas saluföring av fårmjölk eller fårmjölksprodukter.

Artikel 41

Meddelande

Senast den 31 oktober varje år ska medlemsstaterna meddela kommissionen eventuella ändringar i den förteckning över geografiska områden där det tillämpas växling av betesområden enligt artikel 102.2 i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 38 i den här förordningen.

Avsnitt 2

Tak, reserver och överlåtelser

Artikel 42

Rättigheter som erhållits gratis

Utom i väl motiverade undantagsfall får den jordbrukare som har erhållit bidragsrättigheter gratis från den nationella reserven inte överlåta dessa eller tillfälligt upplåta dem under de tre åren efter att han fick rättigheterna.

Artikel 43

Användning av bidragsrättigheter

1. En jordbrukare som har rättigheter kan utnyttja dem genom att själv använda dem och/eller genom att tillfälligt upplåta dem till en annan jordbrukare.

2. Om en jordbrukare inte varje år har utnyttjat den lägsta procentsatsen av sina bidragsrättigheter enligt punkt 4, ska den del som inte har använts föras över till den nationella reserven, utom i följande fall:

a) Om en jordbrukare har högst 20 bidragsrättigheter, och inte har använt den lägsta procentsatsen under vardera av två på varandra följande kalenderår, ska bara den del som inte har använts under det sista kalenderåret föras över till den nationella reserven.

b) Om en jordbrukare deltar i ett extensifieringsprogram som erkänts av kommissionen.

c) Om en jordbrukare deltar i ett program för förtidspensionering som erkänts av kommissionen och som inte innebär någon skyldighet att överlåta och/eller tillfälligt upplåta rättigheter.

d) I väl motiverade undantagsfall.

3. Tillfällig upplåtelse får endast avse hela år och ska minst avse det lägsta antal djur som avses i artikel 44.1. Vid utgången av varje period för tillfällig upplåtelse, som inte får överskrida tre på varandra följande år, ska en jordbrukare, såvida det inte rör sig om en överlåtelse av bidragsrättigheter, återfå samtliga sina bidragsrättigheter under minst två på varandra följande år. Om jordbrukaren inte själv använder minst den lägsta procentsats av sina rättigheter som fastställs enligt punkt 4 under vart och ett av de ovannämnda två åren, ska medlemsstaten, utom i väl motiverade undantagsfall, varje år återkalla de rättigheter som inte har utnyttjats och återföra dem till den nationella reserven.

För jordbrukare som deltar i ett program för förtidspensionering som erkänts av kommissionen får medlemsstaterna fastställa en förlängning av den totala varaktigheten för den tillfälliga upplåtelsen i förhållande till ett sådant program.

Jordbrukare som har åtagit sig att delta i ett extensifieringsprogram i enlighet med den bestämmelse som avses i artikel 2.1 c i rådets förordning (EEG) nr 2078/92 [1] eller i ett extensifieringsprogram enligt artiklarna 22 och 23 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 [2] eller enligt artikel 39 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 [3], får inte tillfälligt upplåta eller överlåta sina rättigheter så länge deras åtagande varar. Detta förbud ska dock inte gälla om programmet gör det möjligt att överlåta och/eller tillfälligt upplåta rättigheter till jordbrukare som behöver dessa rättigheter för att delta i andra åtgärder än de som avses i detta stycke.

4. Den lägsta procentsats av bidragsrättigheterna som ska utnyttjas ska vara 70 %.

Medlemsstaterna får emellertid höja denna procentsats upp till 100 %. Medlemsstaterna ska i förväg underrätta kommissionen om vilken procentsats de har för avsikt att tillämpa.

Artikel 44

Överlåtelse och tillfällig upplåtelse av rättigheter

1. Medlemsstaterna får, i förhållande till sina produktionsstrukturer, fastställa det lägsta antal bidragsrättigheter som kan omfattas av en partiell överlåtelse utan överlåtelse av jordbruksföretaget. Detta lägsta antal får inte vara högre än 10 bidragsrättigheter.

2. Överlåtelse av bidragsrättigheter och tillfällig upplåtelse av sådana ska ha verkan först efter det att både den jordbrukare som överlåter och/eller upplåter dem och den jordbrukare som erhåller dem har meddelat de behöriga myndigheterna i medlemsstaten detta.

Meddelandet ska ske inom en tidsfrist som fastställs av medlemsstaten och senast den dag då ansökningsperioden för bidraget går ut i medlemsstaten i fråga, utom om överlåtelsen sker i samband med arv. I så fall ska den jordbrukare som erhåller rättigheterna kunna lägga fram giltiga juridiska handlingar som visar att han eller hon är berättigad till arv efter den jordbrukare som har avlidit.

3. Överlåts inte företaget, utan bara bidragsrättigheterna, ska det antal bidragsrättigheter som överlåts utan kompensation till den nationella reserven alltid vara minst en.

Artikel 45

Ändring av individuella tak

Vid överlåtelse eller tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter ska medlemsstaterna fastställa nya individuella tak och meddela de berörda jordbrukarna det antal bidragsrättigheter som de har rätt till senast 60 dagar efter den sista dagen i den period under vilken jordbrukaren lämnade in sin ansökan.

---

[1] EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.
[3] EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

Första stycket ska inte tillämpas om överlåtelsen sker i samband med arv, enligt de villkor som anges i artikel 44.2 andra stycket.

Artikel 46

Jordbrukare som inte äger den mark de brukar

Jordbrukare som brukar enbart offentligt eller gemensamt ägd mark, och som beslutar att sluta använda denna som betesmark och överlåta alla sina rättigheter till en annan jordbrukare, ska behandlas på samma sätt som jordbrukare som säljer eller överlåter sina jordbruksföretag. I alla andra fall ska sådana jordbrukare behandlas på samma sätt som jordbrukare som överlåter enbart sina bidragsrättigheter.

Artikel 47

Överlåtelse via den nationella reserven

Om en medlemsstat fastställer att en överlåtelse av bidragsrättigheter ska ske via den nationella reserven, ska de tillämpa nationella bestämmelser motsvarande bestämmelserna i det här avsnittet. Dessutom ska följande gälla i dessa fall:

a) Medlemsstaterna får föreskriva en tillfällig upplåtelse via den nationella reserven.

b) Vid en överlåtelse av bidragsrättigheter eller en tillfällig upplåtelse i enlighet med led a ska överlåtelsen till reserven inte ha verkan förrän de behöriga myndigheterna i medlemsstaten har meddelat den jordbrukare som överlåter och/eller tillfälligt upplåter bidragsrättigheterna detta, och överlåtelser från reserven till en annan jordbrukare ska inte ha verkan förrän myndigheterna meddelat den berörda jordbrukaren detta.

Dessutom måste de nationella bestämmelser som avses i första stycket ge garantier för att den del av bidragsrättigheterna som inte omfattas av artikel 105.2 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009 kompenseras genom en betalning från medlemsstaten som motsvarar det belopp som en direkt överlåtelse mellan jordbrukarna skulle ha betingat, och därvid ska särskilt produktionsutvecklingen i medlemsstaten beaktas. Den betalningen ska vara lika stor som det belopp som debiteras de jordbrukare som erhåller motsvarande antal bidragsrättigheter från den nationella reserven.

Artikel 48

Beräkning av individuella tak

I den första beräkningen och i följande justeringar av individuella tak för bidragsrättigheter ska endast heltal användas.

Om den matematiska beräkningen resulterar i ett värde som inte är ett heltal ska närmaste heltal användas. Om beräkningen resulterar i ett värde som ligger exakt mellan två heltal ska närmast högre heltal användas.

Artikel 49

Meddelande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december varje år meddela kommissionen eventuella ändringar av den del av de överlåtna bidragsrättigheterna som ska övergå till den nationella reserven enligt artikel 105.2 i förordning (EG) nr 73/2009 och, i förekommande fall, de åtgärder som har vidtagits enligt artikel 105.3 i den förordningen.

2. Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna meddela kommissionen

a) det antal bidragsrättigheter som under föregående år utan kompensation har återlämnats till den nationella reserven till följd av överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget,

b) det antal ej använda bidragsrättigheter som avses i artikel 106.2 i förordning (EG) nr 73/2009 som har förts över till den nationella reserven under föregående år,

c) det antal bidragsrättigheter som under föregående år har beviljats enligt artikel 106.3 i förordning (EG) nr 73/2009,

d) det antal bidragsrättigheter som från den nationella reserven har beviljats jordbrukare i mindre gynnade områden under föregående år.

KAPITEL 10

Nöt- och kalvköttsbidrag

Avsnitt 1

Särskilt bidrag

Artikel 50

Ansökningar

1. Förutom de krav som ställs inom ramen för det integrerade systemet ska varje ansökan om direktstöd enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 73/2009 när det gäller det särskilda bidrag som föreskrivs i detta kapitel innehålla

a) en indelning av antalet djur per åldersgrupp,

b) hänvisningar till de djurpass eller administrativa dokument som åtföljer de djur som omfattas av ansökan.

2. Ansökningar får endast lämnas in för djur som på den första dagen i den djurhållningsperiod som avses i artikel 53 är

a) minst sju månader gamla när det gäller tjurar, eller

b) när det gäller stutar

i) minst 7 och högst 19 månader gamla, för den första åldersgruppen,

ii) minst 20 månader gamla, för den andra åldersgruppen.

Artikel 51

Beviljande av bidrag

Djur som inte uppfyller villkoren för det särskilda bidraget på grund av tillämpningen av den proportionella minskning som avses i artikel 110.4 i förordning (EG) nr 73/2009 får inte längre ingå i en ansökan för samma åldersgrupp och ska betraktas som djur för vilka det har betalats bidrag.

Artikel 52

Djurpass och administrativa dokument

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska se till att de djurpass som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1760/2000 eller de motsvarande administrativa dokument som avses i artikel 110.3 b i förordning (EG) nr 73/2009 säkerställer att endast ett bidrag beviljas per djur och per åldersgrupp.

I detta syfte ska medlemsstaterna bistå varandra i den utsträckning det behövs.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att det nationella administrativa dokument som avses i punkt 1 har formen av

a) ett dokument som åtföljer varje enskilt djur,

b) en fullständig förteckning som finns hos jordbrukaren och som innehåller alla uppgifter som krävs för det administrativa dokumentet, förutsatt att de berörda djuren stannar kvar hos samma jordbrukare från och med den dag då den första ansökan lämnas in till dess att de släpps ut på marknaden för att slaktas,

c) en fullständig förteckning som finns hos centrala myndigheter och som innehåller alla uppgifter som krävs för det administrativa dokumentet, förutsatt att den medlemsstat eller den region i en medlemsstat som utnyttjar denna möjlighet på plats kontrollerar alla djur som omfattas av en ansökan och kontrollerar förflyttningar av dessa djur samt på ett obestridligt sätt märker varje kontrollerat djur, vilket jordbrukarna måste godta,

d) en fullständig förteckning som finns hos centrala myndigheter och som innehåller alla uppgifter som krävs för det administrativa dokumentet, förutsatt att medlemsstaten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att undvika att bidrag beviljas två gånger för samma åldersgrupp och säkerställer att det på begäran, utan dröjsmål, lämnas information om bidragsstatusen för alla djur.

3. Medlemsstater som bestämmer sig för att utnyttja någon eller flera av de möjligheter som föreskrivs i punkt 2 ska i god tid meddela kommissionen detta och överlämna de aktuella genomförandebestämmelserna.

Artikel 53

Djurhållningsperiod

Varaktigheten på den djurhållningsperiod som avses i artikel 110.3 a i förordning (EG) nr 73/2009 ska vara två månader och börja dagen efter det att ansökan har lämnats in.

Medlemsstaterna får dock föreskriva att jordbrukaren får välja andra begynnelsedagar, förutsatt att dessa inte infaller mer än två månader efter den dag då ansökan lämnades in.

Artikel 54

Regionala tak

1. Om tillämpningen av den proportionella minskning som föreskrivs i artikel 110.4 i förordning (EG) nr 73/2009 leder till att antalet djur som ger rätt till bidrag inte är ett heltal ska det för decimaldelen beviljas en motsvarande del av bidragets belopp per enhet. Vid denna beräkning ska endast den första decimalen beaktas.

2. Om en medlemsstat beslutar att införa särskilda regioner i den mening som avses i artikel 109 a i förordning (EG) nr 73/2009, eller ändra befintliga regioner inom sitt territorium, ska den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda året, med angivande av en definition av regionen och det tak som har fastställts. Varje senare ändring ska meddelas kommissionen före den 1 januari det berörda året.

Artikel 55

Tak för antalet djur per företag

1. Om en medlemsstat beslutar att ändra den gräns på 90 djur per företag och åldersgrupp som avses i artikel 110.1 i förordning (EG) nr 73/2009, eller beslutar att avvika från den, ska den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

Om medlemsstaten fastställer ett lägsta antal djur per företag, under vilket den proportionella minskningen inte ska tillämpas, ska den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

2. Varje senare ändring i tillämpningen av punkt 1 ska meddelas till kommissionen före den 1 januari det berörda kalenderåret.

Artikel 56

Beviljande av bidraget vid tidpunkten för slakt

1. Medlemsstaterna får bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt

a) när det gäller tjurar, för den enda åldersgruppen,

b) när det gäller stutar, för den första eller andra åldersgruppen eller genom en kombination av beviljandet av bidragen för de båda åldersgrupperna.

2. Medlemsstater som beslutar att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt i enlighet med punkt 1 ska föreskriva att bidraget även ska beviljas när bidragsberättigande djur avsänds till en annan medlemsstat eller exporteras till tredjeland.

3. Om medlemsstater beslutar att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt enligt punkt 1 i denna artikel ska detta avsnitt och artikel 77 och artikel 78.1 och 78.2 också gälla i tillämpliga delar vid beviljande av bidraget.

4. Utöver de uppgifter som avses i artikel 78.1 ska bidragsansökan innehålla uppgift om huruvida djuret är en tjur eller en stut och åtföljas av ett dokument som innehåller de uppgifter som behövs för tillämpningen av artikel 52. Det dokumentet ska enligt medlemsstatens eget val vara antingen

a) djurpasset eller en kopia av djurpasset, om den använda typen av djurpass omfattar flera exemplar, eller

b) en kopia av djurpasset, om den använda typen av djurpass endast omfattar ett exemplar, som ska lämnas tillbaka till den behöriga myndighet som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1760/2000; i så fall ska medlemsstaten se till att de uppgifter som anges i kopia är desamma som i originalet, eller

c) det nationella administrativa dokumentet, om djurpass inte finns att tillgå, på de villkor som anges i artikel 6 i förordning (EG) nr 1760/2000.

Medlemsstaterna får tillfälligt upphäva användningen av det nationella administrativa dokumentet. I sådana fall ska de vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidraget beviljas två gånger för samma åldersgrupp för djur som varit föremål för handel inom gemenskapen.

Om den databas som föreskrivs i artikel 3 b i förordning (EG) nr 1760/2000 på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt innehåller de uppgifter som behövs för att säkerställa att det endast beviljas ett enda bidrag per djur och per åldersgrupp, behöver bidragsansökan inte åtföljas av det dokument som avses i första stycket i denna punkt.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska en medlemsstat om den har valt att tillämpa den möjlighet som avses i artikel 78.2 första stycket, vidta de åtgärder som behövs för att jordbrukaren ska kunna bestämma för vilka djur denne ansöker om det särskilda bidraget.

5. När det gäller tjurar ska slaktvikten anges i slaktintyget.

6. Vid avsändning av djur ska avsändarintyget utgöras av en försäkran från avsändaren med uppgift om den medlemsstat som är djurets destination.

I så fall ska bidragsansökan innehålla

a) avsändarens namn och adress (eller en motsvarande kod),

b) djurets identifieringsnummer,

c) en försäkran om att djuret är minst nio månader gammalt.

Bidragsansökan ska lämnas innan djuret lämnar den berörda medlemsstatens territorium och avsändarintyget ska lämnas in senast tre månader från den dag då djuret lämnade den berörda medlemsstatens territorium.

Artikel 57

Särskilda bestämmelser för bidragssystemet

1. Vid tillämpning av artikel 56 och genom undantag från artikel 53 ska bidraget betalas ut till den jordbrukare som har hållit djuret under en period på minst två månader som löper ut mindre än en månad före dagen för slakt eller avsändning, eller som löper ut mindre än två månader före dagen för export.

För stutar ska följande villkor gälla för betalningen av bidraget:

a) Bidraget för den första åldersgruppen får endast betalas ut om jordbrukaren har hållit djuret under minst två månader mellan den tidpunkt då djuret var minst 7 månader och mindre än 22 månader gammalt.

b) Bidraget för den andra åldersgruppen får endast betalas ut om jordbrukaren har hållit djuret under minst 2 månader och djuret varit minst 20 månader gammalt.

c) Bidragen för de två åldersgrupperna får endast betalas ut tillsammans om jordbrukaren har hållit djuret under minst fyra månader i följd och följt de ålderskrav som anges i a och b.

d) Bidraget för den andra åldersgruppen får endast betalas ut om djuret har sänts från en annan medlemsstat efter det att det hade uppnått 19 månaders ålder.

2. Slaktkroppens vikt ska bestämmas på grundval av en slaktkropp i den mening som avses i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1183/2006 ([1]).

Om slaktkroppens presentation skiljer sig från denna definition ska de korrigeringsfaktorer tillämpas som anges i bilaga III till kommissionens förordning (EG) nr 1249/2008 ([2]).

([1]) EUT L 214, 4.8.2006, s. 1.
([2]) EUT L 337, 16.12.2008, s. 3.

Om slakten äger rum i ett slakteri som inte omfattas av tillämpningen av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, får medlemsstaterna tillåta att vikten bestäms på grundval av det slaktade djurets levande vikt. I sådana fall ska slaktkroppens vikt anses vara lika med eller högre än 185 kg om slaktdjurets levande vikt var lika med eller högre än 340 kg.

Artikel 58

Meddelanden

Medlemsstaterna ska före den 1 januari det berörda kalenderåret meddela kommissionen sitt beslut eller eventuella ändringar av detta när det gäller tillämpningen av artikel 56 och de förfaranden som hör samman med den.

Avsnitt 2

Bidrag för am- och dikor

Artikel 59

Kor av köttras

Vid tillämpningen av artikel 109 d och artikel 115.2 i förordning (EG) nr 73/2009 ska kor som tillhör de raser av nötkreatur som anges i bilaga IV till den här förordningen inte anses vara av köttras.

Artikel 60

Maximal individuell kvot

1. Om en medlemsstat ändrar gränsen på 120 000 kg för den individuella kvot som avses i artikel 111.2 b i förordning (EG) nr 73/2009 eller avviker från denna, ska den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

2. Varje senare ändring i tillämpningen av punkt 1 ska meddelas till kommissionen senast den 31 december det berörda kalenderåret.

Artikel 61

Djurhållningsperiod

Den djurhållningsperiod på sex månader som föreskrivs i artikel 111.2 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009 ska börja dagen efter det att ansökan har lämnats in.

Artikel 62

Ansökningar

1. Utan att det påverkar de krav som ställs inom ramen för det integrerade systemet ska varje ansökan om direktstöd enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 73/2009 som inbegriper en ansökan om det bidrag som beviljas enligt artikel 111.2 b i förordning (EG) nr 73/2009 innehålla följande:

a) En förklaring med uppgift om den individuella mjölkkvot som tilldelats jordbrukaren den 31 mars före början av den tillämpningsperiod på tolv månader för systemet med överskottsavgift som börjar under det berörda kalenderåret; om denna uppgift är okänd när ansökan lämnas in, ska den meddelas den behöriga myndigheten snarast möjligt.

b) En utfästelse från jordbrukaren att inte öka sin individuella kvot utöver den kvantitativa gräns som fastställs i artikel 111.2 b i förordning (EG) nr 73/2009 under en period på tolv månader från och med den dag då ansökan lämnas in.

Led b ska inte tillämpas om medlemsstaten har avskaffat den kvantitativa gränsen.

2. Ansökningar om am- och dikobidrag ska lämnas in under loppet av en sexmånadersperiod under ett kalenderår, och denna period ska fastställas av medlemsstaten.

En medlemsstat får föreskriva skilda inlämningsperioder eller inlämningsdatum för ansökningar under den perioden liksom hur många ansökningar en jordbrukare får lämna in för bidraget per kalenderår.

Artikel 63

Genomsnittlig mjölkavkastning

Den genomsnittliga mjölkavkastningen ska beräknas på grundval av den genomsnittliga mjölkavkastning som anges i bilaga V. För denna beräkning får dock medlemsstaten använda ett dokument som är godkänt av medlemsstaten och som bekräftar den genomsnittliga mjölkavkastningen från jordbrukarens mjölkkobesättning.

Artikel 64

Nationellt tilläggsbidrag

1. Ett nationellt tilläggsbidrag för am- och dikor enligt artikel 111.5 i förordning (EG) nr 73/2009 får endast beviljas en jordbrukare som för samma kalenderår tar emot bidrag för am- och dikor.

Det nationella tilläggsbidraget för am- och dikor ska beviljas för högst det antal djur som berättigar till am- och dikobidraget, i förekommande fall efter tillämpning av den proportionella minskning som anges i artikel 115.1 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009.

2. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare villkor för beviljandet av tilläggsbidraget för am- och dikor. De ska underrätta kommissionen om dessa villkor i god tid innan de ska börja tillämpas.

3. Kommissionen ska senast den 31 augusti varje kalenderår bestämma vilka medlemsstater som uppfyller de villkor som avses i artikel 111.5 tredje stycket i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 65

Individuella tak

Medlemsstaterna ska bestämma ett individuellt tak för varje jordbrukare enligt artikel 112.1 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 66

Meddelande

1. Senast den 31 december varje år ska medlemsstaterna meddela kommissionen

a) eventuella ändringar av den minskning som föreskrivs i artikel 113.2 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009,

b) eventuella ändringar av de åtgärder som har vidtagits enligt artikel 113.3 a i den förordningen.

2. Senast den 31 juli varje kalenderår ska medlemsstaterna meddela kommissionen följande uppgifter på elektronisk väg på den blankett som kommissionen tagit fram:

a) Det antal bidragsrättigheter som under föregående kalenderår utan kompensation har återlämnats till den nationella reserven till följd av överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretag.

b) Det antal ej utnyttjade bidragsrättigheter enligt artikel 69.2 som har återgått till den nationella reserven under föregående kalenderår.

c) Det antal bidragsrättigheter som under föregående kalenderår har tilldelats med tillämpning av artikel 114.3 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 67

Rättigheter som erhållits gratis

Utom i vederbörligen motiverade undantagsfall får en jordbrukare som erhållit bidragsrättigheter gratis från den nationella reserven inte överlåta eller tillfälligt upplåta sina rättigheter under de tre följande kalenderåren.

Artikel 68

Användning av bidragsrättigheter

1. En jordbrukare som har bidragsrättigheter kan utnyttja dem genom att själv använda dem och/eller genom att tillfälligt upplåta dem till en annan jordbrukare.

2. Om en jordbrukare inte under varje kalenderår har utnyttjat minst den lägsta procentsats av sina rättigheter, som fastställs enligt punkt 4, ska den del som inte använts återgå till den nationella reserven, utom i följande fall:

a) När en jordbrukare innehar högst sju bidragsrättigheter. Om en sådan jordbrukare inte utnyttjar minst den lägsta procentsatsen av sina rättigheter enligt punkt 4, inom vart och ett av två på varandra följande kalenderår, ska den del som inte utnyttjats under det sista kalenderåret återgå till den nationella reserven.

b) Om en jordbrukare deltar i ett extensifieringsprogram som erkänts av kommissionen.

c) Om en jordbrukare deltar i ett program för förtidspensionering som erkänts av kommissionen och som inte innebär någon skyldighet att överlåta och/eller tillfälligt upplåta rättigheter.

d) I vederbörligen motiverade undantagsfall.

3. Tillfällig upplåtelse får endast avse hela kalenderår och ska minst avse det antal djur som fastställs i artikel 69.1. Vid utgången av varje period för tillfällig upplåtelse, som inte får överskrida tre år i följd, ska en jordbrukare, såvida det inte rör sig om en överlåtelse av bidragsrättigheter, återfå samtliga sina bidragsrättigheter under minst två kalenderår i följd. Om jordbrukaren inte själv använder minst den lägsta procentsats av sina rättigheter, som fastställs enligt punkt 4, under vart och ett av de ovannämnda två åren, får medlemsstaten, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall, varje år dra tillbaka de rättigheter som inte utnyttjats och återföra dem till den nationella reserven.

För jordbrukare som deltar i ett program för förtidspensionering som erkänts av kommissionen får medlemsstaterna fastställa en förlängning av den totala varaktigheten för den tillfälliga upplåtelsen i förhållande till ett sådant program.

Jordbrukare som har åtagit sig att delta i ett extensifieringsprogram i enlighet med den bestämmelse som avses i artikel 2.1 c i förordning (EEG) nr 2078/92 eller i ett extensifieringsprogram enligt artiklarna 22 och 23 i förordning (EG) nr 1257/1999 eller i ett extensifieringsprogram enligt artikel 39 i förordning (EG) nr 1698/2005, får inte tillfälligt upplåta eller överlåta sina rättigheter så länge deras åtagande varar. Detta förbud ska dock inte gälla om programmet gör det möjligt att överlåta och/eller tillfälligt upplåta rättigheter till jordbrukare som behöver dessa rättigheter för att delta i andra åtgärder än de som avses i detta stycke.

4. Den lägsta procentsats av bidragsrättigheterna som ska utnyttjas ska vara 70 %. Medlemsstaterna får emellertid öka denna procentsats till 100 %.

Medlemsstaterna ska i förväg underrätta kommissionen om vilken procentsats de tillämpar eller om någon ändring av denna.

Artikel 69

Överlåtelse och tillfällig upplåtelse av rättigheter

1. Medlemsstaterna får, i förhållande till sina produktionsstrukturer, fastställa det lägsta antal bidragsrättigheter som kan omfattas av en partiell överlåtelse utan överlåtelse av jordbruksföretaget. Detta lägsta antal får inte överskrida fem bidragsrättigheter.

2. Överlåtelse av bidragsrättigheter och tillfällig upplåtelse av sådana ska ha verkan först efter det att den jordbrukare som överlåter och/eller upplåter dem och den jordbrukare som erhåller dem gemensamt har meddelat de behöriga myndigheterna i medlemsstaten detta.

Ett sådant meddelande ska lämnas inom en tidsfrist som medlemsstaten bestämmer, dock senast den dag då den jordbrukare som erhåller rättigheterna lämnar in sin bidragsansökan, utom i de fall då överlåtelsen av rättigheterna sker i samband med arv. Den jordbrukare som erhåller rättigheterna måste i sådana fall kunna lägga fram giltiga juridiska handlingar som visar att han eller hon är berättigad till arv efter den jordbrukare som har avlidit.

Artikel 70

Ändring av individuella tak

Vid överlåtelse eller tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter ska medlemsstaterna fastställa nya individuella tak och meddela de berörda jordbrukarna det antal bidragsrättigheter som de har rätt till senast 60 dagar efter den sista dagen i den period under vilken jordbrukaren lämnade in sin ansökan.

Bestämmelsen i första stycket ska inte tillämpas om överlåtelsen sker i samband med arv.

Artikel 71

Jordbrukare som inte äger den mark de brukar

Jordbrukare som endast brukar offentligt eller gemensamt ägd mark, och som beslutar att upphöra att bruka denna mark och överlåta alla sina rättigheter till en annan jordbrukare, ska behandlas på samma sätt som jordbrukare som säljer eller överlåter sina jordbruksföretag. I alla andra fall ska sådana jordbrukare behandlas på samma sätt som jordbrukare som överlåter enbart sina bidragsrättigheter.

Artikel 72

Överlåtelse via den nationella reserven

Om en medlemsstat föreskriver att överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretaget ska ske via den nationella reserven i enlighet med artikel 113.3 b i förordning (EG) nr 73/2009, ska den tillämpa nationella bestämmelser som är jämförbara med bestämmelserna i artiklarna 69–71. Dessutom gäller i så fall följande:

— Medlemsstaterna får föreskriva att en tillfällig upplåtelse ska ske via den nationella reserven.

— När bidragsrättigheter överlåts, eller tillfälligt upplåts med tillämpning av första strecksatsen, ska en överlåtelse till reserven ha verkan först sedan de behöriga myndigheterna i medlemsstaten meddelat detta till den jordbrukare som överlåter och/eller upplåter sina rättigheter, och en överlåtelse från reserven till en annan jordbrukare ska ha verkan först sedan dessa myndigheter har meddelat detta till den sistnämnde jordbrukaren.

Dessutom ska dessa bestämmelser säkerställa att medlemsstaten för den del av rättigheterna som inte avses i artikel 113.2 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009 betalar ett belopp som motsvarar det belopp som en direkt överlåtelse mellan jordbrukare skulle ha betingat, särskilt med hänsyn till produktionsutvecklingen i den berörda medlemsstaten. Betalningen ska vara lika med det belopp som kommer att krävas av jordbrukare som tar emot motsvarande antal rättigheter från den nationella reserven.

Artikel 73

Partiella rättigheter

1. Om de beräkningar som ska göras enligt artiklarna 65–72 inte resulterar i ett heltal, ska endast den första decimalen beaktas.

2. Om tillämpningen av bestämmelserna i detta avsnitt leder till partiella bidragsrättigheter, antingen för en jordbrukare eller för den nationella reserven, ska dessa partiella rättigheter summeras.

3. Om en jordbrukare har en partiell rättighet ska denna rättighet endast ge rätt till motsvarande del av bidragets belopp per enhet och, i förekommande fall, av det nationella tilläggsbidrag som avses i artikel 64.

Artikel 74

Särskilt system för kvigor

1. Medlemsstater som vill utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 115.1 i förordning (EG) nr 73/2009 ska underrätta kommissionen om detta, och samtidigt lämna de uppgifter som krävs för att fastställa om villkoren enligt artikel 115.1 i den förordningen är uppfyllda.

Berörda medlemsstater ska också i tillämpliga fall meddela det särskilda nationella tak som har fastställts.

Kommissionen ska besluta vilka medlemsstater som uppfyller de villkor som anges i artikel 115.1 i förordning (EG) nr 73/2009.

De beslut som är i kraft när den här förordningen träder i kraft ska fortsätta att tillämpas.

2. Medlemsstater som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 115.1 i förordning (EG) nr 73/2009 ska före den 1 januari det aktuella året meddela kommissionen eventuella beslut om ändringar av det särskilda nationella taket.

3. En medlemsstat som tillämpar det särskilda systemet ska fastställa kriterier som säkerställer att bidraget betalas ut till uppfödare vars kvigbesättning är avsedd att förnya kobesättningar. Dessa kriterier kan särskilt omfatta en åldersgräns och/eller krav på ras. Medlemsstaten ska senast den 31 december året före det berörda året underrätta kommissionen om de kriterier som fastställts. Varje senare ändring ska meddelas kommissionen senast den 31 december året före det berörda året.

4. Om tillämpningen av den proportionella minskning som avses i artikel 115.1 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009 av det antal djur som ger rätt till bidrag leder till ett tal som är mindre än ett heltal, ska det för decimaldelen beviljas en motsvarande del av bidragets belopp per enhet och, i förekommande fall, av det nationella tilläggsbidrag som avses i artikel 64. Vid denna beräkning ska endast den första decimalen beaktas.

5. I en medlemsstat som tillämpar den särskilda ordningen ska den skyldighet som avses i artikel 111.2 i förordning (EG) nr 73/2009 avseende lägsta antal hållna djur uppfyllas till hundra procent, antingen av am- och dikor, om jordbrukaren har lämnat in en ansökan avseende am- och dikor, eller av kvigor, om jordbrukaren har lämnat in en ansökan avseende kvigor.

6. Bestämmelserna i artiklarna 65–73 ska inte tillämpas på denna särskilda ordning.

Artikel 75

Avrundning av antalet djur

Om det vid den procentuella beräkningen av det maximala antalet kvigor enligt artikel 111.2 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009 visar sig att resultatet inte är ett heltal, ska siffran avrundas neråt till närmaste heltal om den är mindre än 0,5 och uppåt till närmaste heltal om den är 0,5 eller mer.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser om det särskilda bidraget och bidraget för am- och dikor

Artikel 76

Ansökningar om det särskilda bidraget och am- och dikobidraget

Medlemsstaterna får av administrativa skäl föreskriva att ansökningar om direktstöd enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 73/2009 när det gäller det särskilda bidraget och am- och dikobidraget ska avse ett lägsta antal djur, förutsatt att detta inte överstiger tre.

Avsnitt 4

Slaktbidrag

Artikel 77

Anmälan om deltagande

Medlemsstaterna får föreskriva att varje jordbrukare, för att kunna få slaktbidraget enligt artikel 116 i förordning (EG) nr 73/2009 för ett kalenderår, ska lämna in en anmälan om deltagande innan eller samtidigt som den första ansökan lämnas in för det kalenderåret.

Om jordbrukaren inte gör några ändringar i sin anmälan om deltagande, kan medlemsstaten emellertid godkänna att den anmälan som gjorts tidigare förblir giltig.

Artikel 78

Ansökningar

1. Bidragsansökningar ska innehålla de uppgifter som behövs för betalningen av slaktbidraget, särskilt djurets födelsedatum när det gäller djur som är födda efter den 1 januari 1998.

Ansökan om bidrag ska lämnas in inom en tidsfrist som medlemsstaten fastställer som inte får överstiga sex månader efter det att djuret har slaktats, eller om djuret exporteras, efter den dag då det lämnar gemenskapens tullområde. Tidsfristen får löpa ut senast vid utgången av februari påföljande år, utom i undantagsfall som ska fastställas av den berörda medlemsstaten då det rör sig om djur som ska avsändas eller exporteras. Inom ramen för den tidsfristen får medlemsstaterna fastställa perioder och datum för inlämnande av stödansökningar och hur många ansökningar varje jordbrukare får lämna in per kalenderår.

Medlemsstaterna får tillåta att ansökan lämnas in genom en annan person än jordbrukaren. I så fall ska ansökan innehålla uppgift om namn och adress på den jordbrukare som ska ta emot slaktbidraget.

Utöver de krav som följer av det integrerade systemet ska varje ansökan innehålla följande:

a) Om bidraget beviljas vid slakten, ett intyg från slakteriet, eller något annat dokument som slakteriet utfärdat eller attesterat och som minst innehåller samma upplysningar, med uppgift om

   i) slakteriets namn och adress (eller motsvarande kod),

   ii) slaktdatum och det slaktade djurets identifierings- och slaktnummer,

   iii) när det gäller kalvar, slaktkroppsvikten (utom när artikel 79.4 är tillämplig).

b) Om djuret exporteras till ett tredjeland

i) exportörens namn och adress (eller motsvarande kod),

ii) djurets identifieringsnummer,

iii) exportdeklarationen med uppgift om djurens ålder när det gäller djur födda efter den 1 januari 1998, och när det gäller kalvar, utom när artikel 79.4 är tillämplig, uppgift om levande vikt, som inte får överstiga 300 kg,

iv) intyg som visar att djuret förts ut från gemenskapens tullområde, framlagt på samma sätt som gäller för exportbidrag.

Medlemsstaterna får föreskriva att de uppgifter som avses i fjärde stycket a och b ska lämnas via ett eller flera organ som medlemsstaten har godkänt och att uppgifterna får lämnas på elektronisk väg.

Medlemsstaterna ska regelbundet och oanmält kontrollera riktigheten av de utfärdade intygen eller dokumenten samt, i förekommande fall, av de uppgifter som avses i fjärde stycket.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att slaktuppgifterna om djuren som förts in i den databas som avses i artikel 3 b i förordning (EG) nr 1760/2000 och som av slakterierna vidarebefordrats till den behöriga myndigheten ska betraktas som ansökningar om slaktbidrag på jordbrukarnas vägnar, förutsatt att denna databas på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt erbjuder tillräckliga garantier för att de uppgifter den innehåller är riktiga med avseende på systemet med slaktbidrag och i förekommande fall betalningen vid slakt av det särskilda bidraget.

Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att en ansökan är nödvändig. I sådana fall får medlemsstaterna fastställa vilka uppgifter ansökan ska innehålla.

Medlemsstater som väljer att tillämpa denna bestämmelse ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar innan den genomförs.

Medlemsstaterna ska se till att de uppgifter som lämnas till utbetalningsstället innehåller alla de uppgifter som är nödvändiga för betalningen av slaktbidraget, särskilt

a) de djurkategorier och antal djur som avses i artikel 116.1 förordning (EG) nr 73/2009 som slaktats under det berörda året,

b) upplysningar om att de bestämmelser som avses i nämnda artikel har följts när det gäller djurens ålder och slaktkroppsvikt, liksom djurhållningsperioden enligt artikel 80 i den här förordningen,

c) i förekommande fall de uppgifter som är nödvändiga för betalningen av det särskilda bidraget vid slakt.

3. För djur som har varit föremål för handel inom gemenskapen efter den djurhållningsperiod som avses i artikel 80, ska slakteriet utfärda det dokument som avses i punkt 1 fjärde stycket led a i denna artikel, även om den medlemsstat där slakten äger rum har valt att tillämpa det undantag som anges i punkt 2.

Om två medlemsstaters databaser för informationsutbyte är kompatibla, får dessa medlemsstater komma överens om att tillämpa punkt 2.

Medlemsstaterna ska bistå varandra för att säkerställa en effektiv kontroll av översända dokuments äkthet och/eller av utväxlade uppgifters riktighet. För detta ändamål ska den medlemsstat där betalningen görs till den medlemsstat där djurets slaktades regelbundet sända en sammanställning, per slakteri, över de slaktintyg (eller motsvarande uppgifter) som den har tagit emot från den sistnämnda medlemsstaten.

Artikel 79

Slaktkroppens vikt och presentation

1. Vid tillämpningen av artikel 116.1 b i förordning (EG) nr 73/2009 ska kalvslaktkropparna presenteras flådda, urtagna och avblodade, utan huvud och fötter, med lever, njurar och njurfett.

2. Den vikt som ska beaktas ska vara slaktkroppens vikt efter kylning, eller slaktkroppens varma vikt snarast möjligt efter slakt, minus 2 %.

3. Om slaktkroppen presenteras utan lever, njurar och/eller njurfett ska slaktkroppens vikt ökas med

a) 3,5 kg för levern,

b) 0,5 kg för njurarna,

c) 3,5 kg för njurfettet.

4. Om kalven vid slakt eller export är yngre än sex månader får medlemsstaterna föreskriva att det viktkrav som anges i artikel 116.1 b i förordning (EG) nr 73/2009 ska anses som uppfyllt.

Om slaktkroppens vikt inte kan bestämmas på slakteriet ska det viktkrav som avses i artikel 116.1 b i förordning (EG) nr 73/2009 anses som uppfyllt om den levande vikten inte överstiger 300 kg.

Artikel 80

Djurhållningsperiod

1. Slaktbidraget ska betalas till en jordbrukare som har hållit djuret under en djurhållningsperiod på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt eller mindre än två månader före export.

2. När det gäller kalvar som slaktas före tre månaders ålder, ska djurhållningsperioden vara en månad.

Artikel 81

Nationella tak

1. De nationella tak som avses i artikel 116.1 och 116.3 i förordning (EG) nr 73/2009 anges i bilaga VI till den här förordningen.

2. Om tillämpningen av den proportionella minskning som föreskrivs i artikel 116.4 i förordning (EG) nr 73/2009 leder till att antalet djur som ger rätt till bidrag inte är ett heltal ska det för decimaldelen beviljas en motsvarande del av slaktbidragets belopp per enhet. Vid denna beräkning ska endast den första decimalen beaktas.

Avsnitt 5

Allmänna bestämmelser

Artikel 82

Förskott

1. I enlighet med artikel 29.4 a i förordning (EG) nr 73/2009 ska den behöriga myndigheten med utgångspunkt från den administrativa kontrollen och kontrollen på plats för det antal djur som bedöms uppfylla bidragsvillkoren betala ett förskott till jordbrukaren som motsvarar 60 % av det särskilda bidraget, bidraget för am- och dikor och slaktbidraget.

När det gäller det särskilda bidraget, den särskilda ordningen för kvigor som avses i artikel 74 och slaktbidraget, får medlemsstaterna sätta ned procentsatsen för förskottet, dock inte till lägre än 40 %.

Förskottet får endast betalas ut från och med den 16 oktober det kalenderår som bidragsansökan avser.

2. Den slutliga bidragsutbetalningen ska utgöras av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan förskottet och det bidragsbelopp som jordbrukaren har rätt till.

Artikel 83

Tilldelningsår

1. Dagen för inlämnande av en ansökan ska utgöra den avgörande händelsen för att fastställa till vilket år de djur ska hänföras som omfattas av systemen för särskilt bidrag och am- och dikobidrag, och det antal djurenheter som ska beaktas vid beräkningen av djurtäthetsfaktorn.

Om det särskilda bidraget emellertid beviljas enligt artikel 56 ska beloppet på bidraget i följande fall vara det som gällde den 31 december det år slakt eller export ägde rum:

a) Om djuret har slaktats eller exporterats senast den 31 december.

b) Om bidragsansökan för det djuret lämnades in efter det datumet.

2. När det gäller slaktbidraget ska tilldelningsåret vara slaktåret eller exportåret vid tillämpning av stödsatsen och för beräkningen av den proportionella minskningen i enlighet med artikel 81.

Artikel 84

Påföljder vid illegal användning eller olaga innehav av vissa ämnen eller produkter

Vid upprepade överträdelser i form av användning eller olaga innehav av ämnen eller produkter som är förbjudna enligt gemenskapens bestämmelser på veterinärområdet ska medlemsstaterna, med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är, fastställa längden på den period för uteslutning från stödordningarna som anges i artikel 119.1 andra stycket i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 85

Fastställande av den individuella kvoten för mjölk

Genom undantag från datumen i artikel 62.1 a i den här förordningen får medlemsstaterna fram till slutet av den sjunde på varandra följande period som fastställs i artikel 66 i förordning (EG) nr 1234/2007 besluta att när det gäller mjölkproducenter som släpper eller övertar alla eller delar av individuella kvoter från och med den 31 mars respektive den 1 april enligt artikel 65 i och k i förordning (EG) nr 1234/2007 eller enligt nationella bestämmelser som antagits för tillämpningen av artiklarna 73, 74 och 75 i den förordningen ska den maximala individuella mjölkkvot som kan berättiga till am- och dikobidraget samt det maximala antalet am- och dikor fastställas den 1 april.

Artikel 86

Fastställande av djurhållningsperioder

Den sista dagen i de djurhållningsperioder som avses i artiklarna 53, 57.1, 61 och 80 ska vara den dag, oavsett om det är en arbetsdag eller ej, som föregår den dag som har samma nummer som den dag som inleder perioden.

Artikel 87

Identifiering och registrering av djur

Det krav på identifiering och registrering av djur som avses i artikel 117 i förordning (EG) nr 73/2009 ska tillämpas på djur som är födda före den 1 januari 1998 enligt det förfarande som fastställs i rådets direktiv 2008/71/EG [1], utom för djur som är föremål för handel inom gemenskapen.

AVDELNING III

SPECIFIKA REGLER FÖR AVDELNING V I FÖRORDNING (EG) nr 73/2009

KAPITEL 1

Systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 88

Minsta stödberättigande areal per företag

Minsta stödberättigande areal per företag för vilket stöd kan sökas på en nivå som är högre än 0,3 ha, enligt artikel 124.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 73/2009 fastställs i bilaga VII till den här förordningen.

Artikel 89

Jordbruksareal

De jordbruksarealer som avses inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 124.1 i förordning (EG) nr 73/2009 fastställs i bilaga VIII till den här förordningen.

Artikel 90

Produktion av hampa

De bestämmelser för sorter av hampa som avses i artikel 39.1 i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 10 i förordning (EG) nr 1120/2009 ska gälla på motsvarande sätt som för berättigande till systemet med enhetlig arealersättning.

KAPITEL 2

Kompletterande nationella direktstöd

Artikel 91

Minskningskoefficient

Om det kompletterande nationella direktstödet inom en viss sektor skulle överskrida den högsta nivå som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 132.7 i förordning (EG) nr 73/2009 ska det kompletterande nationella direktstödets andel inom den berörda sektorn sättas ner proportionellt genom tillämpning av en minskningskoefficient.

Artikel 92

Villkor för stödberättigande

Vid tillämpningen av artikel 132.7 b i förordning (EG) nr 73/2009 ska kommissionen framför allt ta hänsyn till de särskilda rambelopp per (del)sektor som avses i artikel 132.5 i den förordningen och de villkor för stödberättigande som är tillämpliga på motsvarande direktstöd som vid samma tid tillämpas i medlemsstater som inte är nya medlemsstater och som avses i artikel 132.2 fjärde stycket i den förordningen.

Vid tillämpningen av artikel 132 i förordning (EG) nr 73/2009 och av detta kapitel ska ”motsvarande direktstöd som vid samma tid tillämpas i medlemsstater som inte är nya medlemsstater” avse direktstöd som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 73/2009 som beviljats under året för tillämpning av de kompletterande nationella direktstöden och vars villkor för stödberättigande liknar villkoren för det berörda kompletterande nationella direktstödet.

Artikel 93

Kontroller

Nya medlemsstater ska vidta lämpliga kontrollåtgärder för att säkerställa att de villkor för att bevilja kompletterande nationella direktstöd uppfylls som definieras i kommissionens tillstånd enligt artikel 132.7 i förordning (EG) nr 73/2009.

Artikel 94

Årsrapport

Nya medlemsstater ska lämna en rapport med uppgift om de åtgärder som vidtagits för genomförandet av de kompletterande nationella direktstöden före den 30 juni året efter genomförandet. Rapporten ska åtminstone omfatta följande:

a) Eventuella förändringar i situationen som påverkar de kompletterande nationella direktstöden.

b) För varje kompletterande nationellt direktstöd, antalet mottagare, totalbeloppet för beviljat kompletterande nationellt stöd, hektar och antalet djur eller andra enheter för vilka utbetalningar gjorts.

c) En rapport om kontrollåtgärder som har tillämpats enligt artikel 93.

Artikel 95

Statligt stöd

Kompletterande nationellt direktstöd som inte betalats ut i enlighet med kommissionens tillstånd enligt artikel 132.7 i förordning (EG) nr 73/2009 ska betraktas som olagligt statligt stöd i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 659/1999 [2].

[1] EUT L 213, 8.8.2008, s. 31.

[2] EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

AVDELNING IV

UPPHÄVANDE, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 96

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 1973/2004 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2010.

Den ska emellertid fortsätta att gälla för stödansökningar för 2009 och tidigare bidragsår.

2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 1973/2004 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och de ska tolkas enligt jämförelsetabellen i bilaga IX.

Artikel 97

Övergångsbestämmelser

Genom undantag från artiklarna 32.2 och 159.1 i förordning (EG) nr 1973/2004 och när det gäller stöd för energigrödor enligt kapitel 8 och frivilligt uttag av mark enligt kapitel 16 i den förordningen, ska förädlingen av råvaror som skördats under 2009 ha skett senast det datum som den berörda medlemsstaten fastställer, dock inte senare än den 31 juli 2011.

För andra grödor än ettåriga grödor som ska skördas efter 2009 ska kapitlen 8 och 16 i förordning (EG) nr 1973/2004 upphöra att gälla för sådana skördar från och med 2010 och de säkerheter som ställts enligt artiklarna 31.3 och 158.1 i förordning (EG) nr 1973/2004 ska frisläppas senast det datum som den berörda medlemsstaten fastställer, dock inte senare än den 31 juli 2010.

Artikel 98

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas på stödansökningar som avser bidragsperioder som inleds från och med den 1 januari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 oktober 2009.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Beräkning av den minskningskoefficient som avses i artikel 8

1. För att kunna konstatera ett eventuellt överskridande av den basareal som avses i artikel 76 i förordning (EG) nr 73/2009 ska den berörda myndigheten i medlemsstaten ta hänsyn till å ena sidan de basarealer eller delbasarealer som fastställs i artikel 75 i den förordningen och å andra sidan den sammanlagda arealen för vilka stödansökningar har lämnats in för dessa basarealer och delbasarealer.

2. Vid fastställande av den totala areal för vilken stödansökningar har lämnats in ska det inte tas hänsyn till ansökningar eller delar av ansökningar som vid en kontroll har visat sig vara klart oberättigade.

3. Om det konstateras ett överskridande för vissa basarealer eller delbasarealer ska medlemsstaterna för dessa fastställa överskridandets procentsats, beräknat med två decimalers noggrannhet i enlighet med den tidsgräns som fastställs i artikel 6 i denna förordning. När ett överskridande kan förutses ska medlemsstaten snarast underrätta producenterna.

4. Minskningskoefficienten för det grödspecifika stödet för ris ska enligt artikel 76 i förordning (EG) nr 73/2009 beräknas med följande formel:

   Minskningskoefficienten = referensarealen av delbasarealen dividerad med den totala areal för vilken stödansökningar har lämnats in för denna delbasareal.

   Det minskade grödspecifika stödet för ris ska beräknas med följande formel:

   Det minskade grödspecifika stödet för ris = det grödspecifika stödet för ris multiplicerat med minskningskoefficienten.

   Denna minskningskoefficient och detta minskade grödspecifika stöd för ris ska beräknas för varje delbasareal, efter tillämpning av den omfördelning som fastställs i artikel 76.2 i förordning (EG) nr 73/2009. Omfördelningen ska göras till förmån för de delbasarealer vars gränser har överskridits. Den ska göras proportionellt mot de överskridanden som har konstaterats för de delbasarealer vars gränser har överskridits.

BILAGA II

DEN UNDERSÖKNING AV LUPINERS BITTERHET SOM AVSES I ARTIKEL 13

Undersökningen ska utföras på ett prov bestående av 200 kärnor från en sats på 1 kg från varje parti på högst 20 ton.

Undersökningen ska begränsas till att kvalitativt påvisa bittra kärnor i provet. Toleransen i fråga om enhetlighet ska vara 1 kärna per 100. Grain-Cut-metoden enligt von Sengbusch (1942), Ivanov och Smirnova (1932) och Eggebrecht (1949) ska användas som undersökningsmetod. De torkade eller svällda kärnorna klyvs. Kärnhalvorna placeras i en sil och doppas under tio sekunder i jodlösning och sköljs sedan under fem sekunder i vatten. Bittra kärnors snittyta får en brun missfärgning medan kärnor med låg alkaloidhalt förblir gula.

Jodlösningen bereds genom att 14 g kaliumjodid löses i så lite vatten som möjligt, 10 g jod tillsätts och vatten fylls på till 1 000 cm^3. Lösningen ska stå en vecka innan den används. Den ska förvaras i brun glasflaska. Stamlösningen ska spädas mellan 1:3 och 1:5 innan den används.

BILAGA III

OMRÅDEN SOM BERÄTTIGAR TILL GETBIDRAG

1. Bulgarien: hela landet.

2. Cypern: hela landet.

3. Portugal: hela landet, med undantag av Azorerna.

4. Slovenien: hela landet.

5. Slovakien: alla bergsområden enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 1257/1999.

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER DE RASER AV NÖTKREATUR SOM AVSES I ARTIKEL 59

— Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

BILAGA V

DEN GENOMSNITTLIGA MJÖLKAVKASTNING SOM AVSES I ARTIKEL 63

	(kg)
Belgien	6 920
Tjeckien	5 682
Estland	5 608
Spanien	6 500
Frankrike	5 550
Cypern	6 559
Lettland	4 796
Litauen	4 970
Ungern	6 666
Österrike	4 650
Polen	3 913
Portugal	5 100
Slovakien	5 006

BILAGA VI

DE NATIONELLA TAK FÖR SLAKTBIDRAGET SOM AVSES I ARTIKEL 81.1

	Vuxna nötkreatur	Kalvar
Belgien	—	335 935
Spanien	1 982 216	25 629
Portugal	325 093	70 911

BILAGA VII

MINSTA STÖDBERÄTTIGANDE AREAL PER FÖRETAG ENLIGT SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Nya medlemsstater	Den minsta stödberättigande areal per företag som avses i artikel 124.2 i förordning (EG) nr 73/2009 (ha)
Bulgarien	1 Jordbruksföretag med minst 0,5 hektar permanenta grödor kan dock ansöka om stöd
Cypern	0,3
Tjeckien	1
Estland	1
Ungern	1 Företag med mer än 0,3 hektar frukt- eller vinodling kan dock ansöka om stöd
Lettland	1
Litauen	1
Polen	1
Rumänien	1
Slovakien	1

BILAGA VIII

JORDBRUKSAREAL ENLIGT SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Nya medlemsstater	Jordbruksareal enligt det system för enhetlig arealersättning som avses i artikel 124.1 i förordning (EG) nr 73/2009 (tusen hektar)
Bulgarien	3 492
Cypern	140
Tjeckien	3 469
Estland	800
Ungern	4 829
Lettland	1 475
Litauen	2 574
Polen	14 337
Rumänien	8 716
Slovakien	1 880

BILAGA IX

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1973/2004	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 2.2	Artikel 5.3
Artikel 2.3	Artikel 3
Artikel 2.5	Artikel 13
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 7
Artikel 13	Artikel 8
Artikel 14	Artikel 9
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 10
Artikel 20	Artikel 11
Artikel 21	Artikel 12
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	—
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	—
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34	—
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 36a	—
Artikel 37	—
Artikel 38	—

Förordning (EG) nr 1973/2004	Denna förordning
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Artikel 42	—
Artikel 43	—
Artikel 44	—
Artikel 45	—
Artikel 46	Artikel 18
Artikel 47	Artikel 19
Artikel 48	Artikel 20
Artikel 49	Artikel 21
Artikel 49a	Artikel 22
Artikel 50	Artikel 23
Artikel 51	—
Artikel 52	—
Artikel 53	—
Artikel 54	—
Artikel 55	—
Artikel 56	—
Artikel 57	—
Artikel 58	—
Artikel 59	—
Artikel 60	—
Artikel 61	—
Artikel 62	—
Artikel 63	—
Artikel 64	—
Artikel 65	—
Artikel 66	—
Artikel 67	—
Artikel 68	—
Artikel 69	—
Artikel 70	Artikel 35
Artikel 71	Artikel 36
Artikel 72	Artikel 37
Artikel 73	Artikel 38
Artikel 74	Artikel 39
Artikel 75	Artikel 40
Artikel 76	Artikel 41
Artikel 77	Artikel 42
Artikel 78	Artikel 43
Artikel 79	Artikel 44
Artikel 80	Artikel 45
Artikel 81	Artikel 46
Artikel 82	Artikel 47

Förordning (EG) nr 1973/2004	Denna förordning
Artikel 83	Artikel 48
Artikel 84	Artikel 49
Artikel 85	—
Artikel 86	—
Artikel 87	Artikel 50
Artikel 88	Artikel 51
Artikel 89	Artikel 52
Artikel 90	Artikel 53
Artikel 91	Artikel 54
Artikel 92	Artikel 55
Artikel 93	Artikel 56
Artikel 94	Artikel 57
Artikel 95	Artikel 58
Artikel 96	—
Artikel 97	—
Artikel 98	—
Artikel 99	Artikel 59
Artikel 100	Artikel 60
Artikel 101	Artikel 61
Artikel 102	Artikel 62
Artikel 103	Artikel 63
Artikel 104	Artikel 64
Artikel 105	Artikel 65
Artikel 106	Artikel 66
Artikel 107	Artikel 67
Artikel 108	Artikel 68
Artikel 109	Artikel 69
Artikel 110	Artikel 70
Artikel 111	Artikel 71
Artikel 112	Artikel 72
Artikel 113	Artikel 73
Artikel 114	Artikel 74
Artikel 115	Artikel 75
Artikel 116	Artikel 76
Artikel 117	—
Artikel 118	—
Artikel 118a	—
Artikel 118b	—
Artikel 118c	—
Artikel 118d	—
Artikel 119	—
Artikel 120	Artikel 77
Artikel 121	Artikel 78
Artikel 122	Artikel 79
Artikel 123	Artikel 80

Förordning (EG) nr 1973/2004	Denna förordning
Artikel 124	Artikel 81
Artikel 125	—
Artikel 126	Artikel 82
Artikel 127	Artikel 83
Artikel 128	—
Artikel 129	Artikel 84
Artikel 130	Artikel 85
Artikel 130a	Artikel 86
Artikel 131	—
Artikel 132	Artikel 87
Artikel 133	—
Artikel 134	Artikel 88
Artikel 135	Artikel 89
—	Artikel 90
Artikel 136	—
Artikel 137	—
Artikel 138	—
Artikel 139	Artikel 91
Artikel 139a	Artikel 92
Artikel 140	Artikel 93
Artikel 141	Artikel 94
Artikel 142	Artikel 95
Artikel 142a	—
Artikel 143	—
Artikel 144	—
Artikel 145	—
Artikel 146	—
Artikel 147	—
Artikel 148	—
Artikel 149	—
Artikel 150	—
Artikel 151	—
Artikel 152	—
Artikel 153	—
Artikel 154	—
Artikel 155	—
Artikel 156	—
Artikel 157	—
Artikel 158	—
Artikel 159	—
Artikel 160	—
Artikel 163	—
Artikel 164	—
Artikel 165	—
Artikel 166	—

Förordning (EG) nr 1973/2004	Denna förordning
Artikel 167	—
Artikel 168	—
Artikel 169	—
Artikel 170	—
Artikel 171	—
Artikel 171a	Artikel 24
Artikel 171aa	Artikel 25
Artikel 171ab	Artikel 26
Artikel 171ac	Artikel 27
Artikel 171ad	Artikel 28
Artikel 171ae	Artikel 29
Artikel 171af	Artikel 30
Artikel 171ag	—
Artikel 171ah	—
Artikel 171ai	—
Artikel 171b	—
Artikel 171ba	—
Artikel 171bb	—
Artikel 171bc	—
Artikel 171c	—
Artikel 171ca	—
Artikel 171cb	—
Artikel 171cc	—
Artikel 171cd	—
Artikel 171ce	—
Artikel 171cf	—
Artikel 171cg	—
Artikel 171ch	—
Artikel 171ci	—
Artikel 171cj	—
Artikel 171ck	—
Artikel 171cl	—
Artikel 171cm	—
Artikel 171cn	—
Artikel 171co	—
Artikel 171cp	—
Artikel 171d	Artikel 31
Artikel 171da	Artikel 32
Artikel 171db	Artikel 33
Artikel 171dc	Artikel 34
Artikel 172	Artikel 96
—	Artikel 97
Artikel 173	Artikel 98
Bilaga I	Bilaga II
Bilaga II	Bilaga I

Förordning (EG) nr 1973/2004	Denna förordning
Bilagorna III, IV, V, VI, VII, VIII, IX	—
Bilaga X	Bilaga III
Bilagorna XI, XII, XIII, XIV	—
Bilaga XV	Bilaga IV
Bilaga XVI	Bilaga V
Bilaga XVII	Bilaga VI
Bilagorna XVIII, XIX	—
Bilaga XX	Bilaga VII
Bilaga XXI	Bilaga VIII
Bilagorna XXII–XXX	—